

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ΄

Τετάρτη 29 Σεπτεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2373,2394
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8^ο και 16^ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου, σελ. 2377
3. Ανακοινώνεται ότι η Βουλή, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου, υιοθετεί τα ανήλικα τέκνα όλων των ιπταμένων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που έχασαν τη ζωή τους εν ώρα καθήκοντος από τα γεγονότα των Ιμίων του 1996 και εντεύθεν, σελ. 2384-2389

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 30 Σεπτεμβρίου 2010, σελ. 2373

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25^{ης} Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11^{ης} Δεκεμβρίου 2007 (L 335)», σελ. 2373, 2390

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της απόφασης της Βουλής να υιοθετήσει τα ανήλικα τέκνα όλων των ιπταμένων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που έχασαν τη ζωή τους εν ώρα καθήκοντος:

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ. 2384,2385
ΠΙΠΙΛΗ Φ., σελ. 2385

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ Γ., σελ. 2377,2384
ΒΛΑΤΗΣ Ι., σελ. 2383
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 2381
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ., σελ. 2373
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ. 2382,2384
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β., σελ. 2378
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 2379,2384
ΠΙΠΙΛΗ Φ., σελ. 2375
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 2381
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ. 2376
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ – ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β., σελ. 2378

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ'

Τετάρτη 29 Σεπτεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 29 Σεπτεμβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' Σύνοδος) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτού κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 28/9/2010 εξουσιοδότηση του Γ' Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΛΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 28 Σεπτεμβρίου 2010 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Οδικές εμπορευματικές μεταφορές».

2. «Κύρωση των Συμβάσεων που αφορούν το μέλλον των «Ελληνικών Ναυπηγείων ΑΕ» και τα προγράμματα των υποβρυχίων του Πολεμικού Ναυτικού».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 30 Σεπτεμβρίου 2010:

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 51/27.9.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίου Παπαγεωργίου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη μεταγκατάσταση της 19^{ης} Μονάδας Επιστρατεύσεως (Μ.Ε.) από την Πιερία στη Βέροια κ.λπ..

2. Η με αριθμό 53/27.9.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη μεταφορά της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή κ.λπ..

3. Η με αριθμό 57/27.9.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία και τη βελτίωση του εισοδήματος της μέσης ελληνικής οικογένειας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 56/27.9.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις πόσες και το κόστος των εμβολίων κατά της νέας γρίπης κ.λπ..

5. Η με αριθμό 58/27.9.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Επικρατείας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αξιοποίηση του χώρου του πρώην Αεροδρομίου στο Ελληνικό κ.λπ..

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (L 335)»

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της, στις 23.9.2010, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Πριν δώσω το λόγο στην εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, θα ήθελα να σας ανακοινώσω τις διευθετήσεις για τη συζήτηση.

Ο Γραμματέας του Προεδρείου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσής με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Φίλιππο Πετσάλνικο γνωρίζει ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Βλαττής Ιωάννης.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδής Βορίδης, ομοίως με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ορίζει ως ειδικό αγορητή εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού τον Βουλευτή κ. Ανατολάκη Γεώργιο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Χρυσανθακόπουλο Αλέξανδρο.

Ομοίως ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ορίζει για την προκειμένη συζήτηση ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του κόμματος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον Βουλευτή κ. Βασίλειο Μουλόπουλο.

Μετά από αυτές τις αναγκαίες διευθετήσεις, το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Νάντια Γιαννακοπούλου εκ Μεσοσυνίας.

Ορίστε, κυρία Γιαννακοπούλου, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα στην εποχή μας η άμεση και η αποτελεσματική προστασία των ενδιαφερομένων και των υποψηφίων κατά το στάδιο ανάθεσης των συμβάσεων οδη-

γεί όχι μόνο στην παγίωση του συστήματος της ασφάλειας δικαίου, αλλά κυρίως στην ενίσχυση κλίματος διαφάνειας στον κάθε πολίτη. Μάλιστα, οι δημόσιες συμβάσεις αναφέρονται και αφορούν το βασικό κορμό του ζητούμενου σε οποιαδήποτε χώρα, πόσω μάλλον στην Ελλάδα, τον τομέα της ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ήδη από το έτος 1989, έχει θεσπίσει ένα ενιαίο δικονομικό σύστημα εκδίκασης των διαφορών από δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών λόγω του σημαντικού οικονομικού της αντικειμένου, της σημασίας τους για τον ελεύθερο ανταγωνισμό και κυρίως της ανάγκης για πλήρη διαφάνεια στον τρόπο ανάθεσης των συμβάσεων αυτών.

Ένα σύστημα, το οποίο, βεβαίως, υφίσταται κατ' εξαίρεση του κανόνα της δικονομικής αυτονομίας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βάση τον οποίο το κάθε κράτος-μέλος ρυθμίζει ελεύθερα τους κανόνες εκδίκασης των διαφορών που απορρέουν από την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Η Ένωση, ωστόσο, επισημάνει σε διάφορα κράτη ορισμένες δυσλειτουργίες στο σύστημα ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων και περαιτέρω αδυναμία του δικαστικού συστήματος να ελέγξει τις δυσλειτουργίες αυτές.

Οι βασικές δυσλειτουργίες είναι η πρόωρη και χωρίς δυνατότητα αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου υπογραφή συμβάσεων από τη δημόσια αρχή και η αδυναμία δικαστικής επέμβασης σε δημόσιες συμβάσεις που έχουν συναφθεί με προφανή παραβίαση των σχετικών ορισμών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την άρση των δυσλειτουργιών αυτών υιοθετήθηκε η οδηγία 2007/66 και με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται η μεταφορά της στην εθνική έννομη τάξη.

Βασικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι: πρώτον, η θέσπιση συστήματος ρυθμίσεων, ώστε να αποτρέπεται η δυνατότητα πρόωρης υπογραφής των δημόσιων συμβάσεων, πριν προλάβει, δηλαδή, να ασκηθεί εγκαίρως δικαστικός έλεγχος.

Δεύτερον, η θέσπιση δυνατότητας του δικαστηρίου να κηρύξει άκυρη ή ανεφάρμοστη μια δημόσια σύμβαση, που έχει συναφθεί παράνομα ή εναλλακτικά αν η δημόσια αρχή το επιλέξει για λόγους δημοσίου συμφέροντος να επιβάλει άλλης μορφής κυρώσεις στη διοίκηση, χρηματική κ.λπ..

Τρίτον, η πραγματοποιήση πολλών παρεμβάσεων στις διατάξεις του ν.2522/1997 σχετικά με την εισαγωγή ρυθμίσεων, οι οποίες είτε κατέστησαν αναγκαίες λόγω αντιφατικής νομολογίας των δικαστηρίων είτε θεωρούνται αναγκαίες, προκειμένου να καταστούν οι διατάξεις αυτές περισσότερο αποτελεσματικές για την παροχή έννομης προστασίας.

Τέταρτον, η ενοποίηση της δικαιοδοσίας επίλυσης των διαφορών που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του νόμου.

Επιπλέον, για την εφαρμογή όλων των παραπάνω καθίστανται κατά κανόνα αρμόδια για όλες τις διαφορές τα διοικητικά εφετεία.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι μέχρι τώρα οι διαφορές από συμβάσεις του δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου εκδικάζονταν από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο, όμως, αποδεδειγμένα πλέον αδυνατεί να εκδικάσει σε εύλογο χρόνο όλο τον όγκο των σχετικών διαφορών, οι οποίες μπορεί να προκύπτουν σε οποιαδήποτε επαρχιακή πόλη.

Έτσι κατ' εξαίρεση παραμένουν, πλέον, στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω αυξημένης σπουδαιότητας, μόνο οι περιπτώσεις ανάθεσης συμβάσεων μεγάλης αξίας, προϋπολογισμού άνω των 15 εκατομμυρίων ευρώ και οι συμβάσεις που αναθέτουν φορείς, οι οποίοι υπάγονται στο π.δ. 59/2007 που δραστηριοποιούνται, δηλαδή, στους τομείς ύδατος, ενέργειας, μεταφορών και ταχυδρομικών υπηρεσιών.

Μάλιστα, οι τομείς εκμετάλλευσης ύδατος, ενέργειας, μεταφορών, εθνικών δρόμων, περιφερειακών δρόμων, τηλεπικοινωνιών είναι ακριβώς οι τομείς που έχουν δημιουργήσει διαχρονικά μεγάλα προβλήματα και έχουν πληγώσει και την αληθινή εικόνα της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τις αδυναμίες που εμφάνιζαν οι μηχανισμοί προσφυγής της ελληνικής νομοθεσίας με το παρόν σχέδιο νόμου και την ενσωμάτωσή της οδηγίας 2007/66 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου του

2007, η μεγάλη βαρύτητα δίνεται στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των προσφυγών που προβλέπουν οι οδηγίες 89/665 και 92/13 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ωστόσο, αναφορικά με τις παραπάνω οδηγίες, επειδή δεν υπήρχαν συντονισμένοι κανόνες όσον αφορά τις προθεσμίες που εφαρμόζονταν για τις προσφυγές που ασκούσαν πριν από τη σύναψη της σύμβασης, στα περισσότερα κράτη-μέλη είχαν διατηρηθεί εθνικοί μηχανισμοί που δεν επέτρεπαν να εμποδίζεται εγκαίρως η υπογραφή των συμβάσεων, των οποίων αμφισβητούνταν η νομιμότητα.

Έτσι, η υπογραφή της σχετικής σύμβασης είχε σχεδόν πάντα ως αποτέλεσμα το να καθίστανται αμετάκλητα τα αποτελέσματα της αμφισβητούμενης απόφασης για ανάθεση. Η κατάσταση αυτή είναι ακόμα πιο ανησυχητική όταν το ζήτημα είναι να αποτραπούν οι συμβάσεις που συνάπτονται παράνομα με απευθείας ανάθεση. Δηλαδή, οι συμβάσεις, οι οποίες συνάπτονται παράνομα χωρίς προηγούμενη διαδικασία δημοσιοποίησης και διαγωνισμού.

Στόχος της οδηγίας 2007/66, που το Υπουργείο Δικαιοσύνης επιχειρεί να εντάξει στην εθνική νομοθεσία για τροποποίηση των παραπάνω οδηγιών, είναι να ενθαρρυνθούν περισσότερο οι κοινοτικές επιχειρήσεις, ώστε να υποβάλουν προσφορές σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της Ένωσης.

Γι' αυτό το λόγο παρέχεται η διαβεβαίωση στις επιχειρήσεις ότι θα μπορούν να ασκούν αποτελεσματικές προσφυγές στην περίπτωση που θίγονται τα συμφέροντά τους στο πλαίσιο διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων.

Με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή αυξάνοντας την αποτελεσματικότητα των προσφυγών που ασκούνται πριν από τη σύναψη της σύμβασης, παροτρύνονται οι αναθέτουσες αρχές να εφαρμόζουν καλύτερες διαδικασίες δημοσιοποίησης και διαγωνισμού προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά το γενικό πλαίσιο οι οδηγίες για τις προσφυγές κάνουν διάκριση ανάμεσα στις προσφυγές, οι οποίες ασκούνται πριν από τη σύναψη της σύμβασης, οι οποίες αποσκοπούν κυρίως στη διόρθωση των παραβιάσεων του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις, ενώ οι προσφυγές που ασκούνται μετά τη σύναψη της σύμβασης περιορίζονται γενικά στην καταβολή αποζημιώσεων και τόκων.

Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν συγκεκριμένες προθεσμίες και διατάξεις που να επιτρέπουν την αναστολή της υπογραφής μιας σύμβασης, της οποίας αμφισβητείται η ανάθεση, η αποτελεσματικότητα των προσφυγών που ασκούνται πριν από τη σύναψη σύμβασης διαφέρει σημαντικά από το ένα κράτος-μέλος στο άλλο.

Εξάλλου, σε περίπτωση παράνομης σύναψης μίας σύμβασης με απευθείας ανάθεση, οι θιγόμενες επιχειρήσεις διαθέτουν στην πράξη μόνο τη δυνατότητα να ασκούν προσφυγές για αποζημιώσεις και τόκους, οι οποίες όμως δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή μίας νέας διαδικασίας διαγωνισμού, όσον αφορά τη σύμβαση, η οποία έχει συναφθεί παράνομα.

Μάλιστα, τις περισσότερες φορές, αυτές οι προσφυγές για αποζημιώσεις και για τόκους έχουν ελάχιστο αποτρεπτικό αποτέλεσμα για τις αναθέτουσες αρχές, καθώς οι επιχειρήσεις, οι οποίες θεωρούν ότι θίγονται, πρέπει να αποδείξουν ότι είχαν σοβαρές πιθανότητες να αναλάβουν τη σύμβαση. Έτσι, αν και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει χαρακτηρίσει την παράνομη σύναψη συμβάσεων με απευθείας ανάθεση ως την πιο σημαντική παραβίαση του κοινοτικού δικαίου στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, οι ισχύουσες διατάξεις δεν επιτρέπουν την αποτελεσματική πρόληψη ή τη διόρθωση των συνεπειών αυτών των παράνομων ενεργειών.

Αν δεν υπάρξουν νομοθετικές ρυθμίσεις σε κοινοτικό επίπεδο, θα διατηρηθούν ή ακόμα και θα επιδεινωθούν οι πολύ ανόμοιες καταστάσεις, οι οποίες επικρατούν μεταξύ των κρατών-μελών, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των προσφυγών που μπορούν να ασκούν οι επιχειρήσεις. Θα συνεχίσουν να υφίστανται καταστάσεις ανασφάλειας δικαίου και σοβαρές ή επαναλαμβανόμενες παραβιάσεις των σχετικών με τις δημόσιες συμβάσεις οδηγιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνοψίζοντας, η άμεση ψήφιση της οδηγίας όχι μόνο προστατεύει τη χώρα μας από τον ενδεχόμενο κίνδυνο παραπομπής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αλλά δημιουργεί και ένα πλέγμα προστασίας. Μ' αυτό το σκοπό, η οδηγία 2007/66 εισάγει συντονισμένους κανόνες που αποσκοπούν στην αποσαφήνιση και στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διατάξεων που ισχύουν όσον αφορά τις προσφυγές, τόσο γι' αυτές που ασκούνται πριν από τη σύναψη της σύμβασης στο πλαίσιο επίσημων διαδικασιών ανάθεσης, όσο και για τις συμβάσεις οι οποίες συνάπτονται με απευθείας ανάθεση.

Με την οδηγία αυτή θα ισχύει από εδώ και στο εξής ένα και μοναδικό νομοθέτημα για την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, το οποίο θα συμβάλει στην ποιότητα της νομοθεσίας και στην ασφάλεια δικαίου. Οι άλλες προτεινόμενες τροποποιήσεις αποσκοπούν αφ' ενός στον επαναπροσανατολισμό των διορθωτικών μέτρων που μπορεί να εφαρμόσει η επιτροπή σε περιπτώσεις σοβαρών παραβάσεων και αφ' ετέρου στην κατάργηση δύο μηχανισμών, της βεβαίωσης των αναθετουσών αρχών και του συμβιβασμού, που εφαρμόζονται αποκλειστικά στους ειδικούς τομείς και που δεν έχουν προσελκύσει το ενδιαφέρον των Αρχών ή των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τη συνεκτικότητα με τις άλλες πολιτικές και τους στόχους της Ένωσης, ο στόχος της τροποποίησης των οδηγιών είναι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των προσφυγών των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων.

Με την παρούσα νομοθετική ρύθμιση, η νομοθεσία για τις προσφυγές καθίσταται σύμφωνη με τις αρχές της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, της ελευθερίας εγκατάστασης και οι εξ αυτών προκύπτουσες αρχές, όπως οι αρχές της ίσης μεταχείρισης, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της αναλογικότητας και της διαφάνειας.

Εξάλλου, αυτός ο στόχος συμβαδίζει πλήρως με το στόχο του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διακηρύσσει το δικαίωμα για κάθε πρόσωπο, του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, να έχει δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

Τέλος, η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των εθνικών προσφυγών, ιδίως αυτών που αφορούν τις παράνομες συνάψεις δημοσίων συμβάσεων με απευθείας ανάθεση, εγγράφεται στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής της Ένωσης για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Γιαννακοπούλου.

Πριν δώσω το λόγο στην κ. Πιπλή, έχω να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ορίζει ως ειδικό αγορητή για τη σημερινή συζήτηση του νομοσχεδίου «Δικαστική προστασία των Δημοσίων Συμβάσεων ... κ.λπ.», τον Βουλευτή κ. Αντώνιο Σκυλλάκο.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινή Πιπλή έχει το λόγο.

Ορίστε, κ. Πιπλή, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, όπως έχω πει ξανά, θα έβαζα τον τίτλο «καλώς την και ας άργησε» αναφερόμενη στη δικαστική προστασία κατά τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων και την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιδιαίτερα στην εποχή μας, η άμεση και αποτελεσματική προστασία των ενδιαφερομένων και των υποψηφίων, κυρίως κατά το στάδιο ανάθεσης των συμβάσεων, οδηγεί όχι μόνο στην παγίωση του συστήματος της ασφάλειας δικαίου, αλλά κυρίως στη δημιουργία ή στην ενίσχυση της δημιουργίας κλίματος διαφάνειας και καθαρότητας στον κάθε πολίτη, κάτι που είναι απαραίτητο ιδιαίτερα στην Ελλάδα και ιδιαίτερα αυτήν την εποχή.

Επιτρέψτε μου να πω ότι μπορεί να νομίζει κανείς αρχικώς ότι

αυτό το νομοσχέδιο, δηλαδή μία τέτοια οδηγία, ουδόλως τον ενδιαφέρει, ουδόλως τον απασχολεί ή δεν αφορά σ' αυτόν, δηλαδή το μέσο πολίτη. Αντιθέτως και από το Βήμα της Βουλής πρέπει να τονίσουμε ότι πρέπει με κάθε τρόπο να δημοσιοποιούνται τέτοιοι είδους νομοθετικές ρυθμίσεις σύμφωνα και με τις οδηγίες, ακριβώς για να πείσουμε, ακριβώς αυτήν την περίοδο και ακριβώς σ' αυτήν τη χώρα, το μέσο πολίτη ότι, πρώτον, υπάρχουν νόμοι και, δεύτερον, δεν πρέπει να νομίζει ότι μερικοί νόμοι που δεν τους καταλαβαίνει δεν αφορούν σ' αυτόν, δεν έχουν δηλαδή με δύο λόγια να κάνουν απόλυτα με την καθημερινότητά του.

Με δύο λόγια, ο,τιδήποτε έχει να κάνει με τη σύγχρονη εικόνα της χώρας αφορά και στον τελευταίο τσοπάνη, γιατί οι δημόσιες συμβάσεις αναφέρονται και αφορούν και σ' αυτόν –απλώς, αυτός δεν το ξέρει, δεν το γνωρίζει– αλλά και στο βασικό κορμό του ζητούμενου σε οποιαδήποτε χώρα, πόσω μάλλον στην Ελλάδα, που είναι η ασφάλεια για την εξέλιξη του κρίσιμου τομέα της ανάπτυξης.

Για παράδειγμα, οι τομείς εκμετάλλευσης ύδατος, ενέργειας, μεταφορών, εθνικών δρόμων, περιφερειακών δρόμων, τηλεπικοινωνιών, είναι ακριβώς οι τομείς που διαχρονικά στην Ελλάδα έχουν δημιουργήσει πολύ μεγάλα προβλήματα και όντως έχουν πληγώσει και την αληθινή εικόνα της χώρας μας που καλώς ή κακώς –γιατί να το κρύψουμε άλλωστε– ταλανίζεται εδώ και τριάντα, σαράντα χρόνια από διαφθορά, οικονομικές συμμαχίες με γαλοσυμφερόντων που οδηγούν κάποιες φορές και στην πίεση κυβερνήσεων –καταλαβαίνετε τι εννοώ– ειδικά στον πολύ ευαίσθητο τομέα των μεγάλων δημοσίων έργων.

Άρα, τελικά, αυτού του είδους η κατάσταση στην ουσία επιβαρύνει τον Έλληνα φορολογούμενο και επιτείνει το κλίμα της ανασφάλειας που αντιμετωπίζουμε όλοι μας για το πού θα βρει ο Έλληνας πολίτης το δίκιο του, ακόμα και αν είναι ένας μεγαλοεργολάβος, γιατί και αυτός πολίτης είναι και δικαιούται να αναζητεί το δίκιο του σε τέτοιου είδους συμβάσεις που παρουσιάζουν παρατράγουδα.

Και για να δώσω κάποια χαρακτηριστικά παραδείγματα του πόσο σημαντική είναι αυτή η οδηγία και η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας, θα πω ότι πάρα πολλές φορές έχουμε ακούσει για μεγάλες καθυστερήσεις έργων που εξυπηρετούν όχι μόνο την Αττική, αλλά και την περιφέρεια, μόνο και μόνο επειδή η ασφάλεια στους νόμους ή η μη τήρηση οδηγιών όπως αυτή, χρονίζει αυτού του είδους τις αντιθέσεις μεταξύ των μεγάλων εργολάβων, με αποτέλεσμα και τα έργα να καθυστερούν πάρα πολύ, αλλά και να επιβαρύνεται απ' αυτήν την καθυστέρηση ο μέσος Έλληνας φορολογούμενος.

Η άμεση ψήφιση της οδηγίας όχι μόνο δημιουργεί πλέγμα προστασίας, αλλά και προστατεύει τη χώρα μας από τον ενδεχόμενο κίνδυνο παραπομπής της για μια ακόμα φορά στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου λόγω της μη έγκαιρης εναρμόνισης του Ελληνικού Δικαίου με την οδηγία 2007/66, την οποία συζητούμε σήμερα.

Θα πρέπει, βέβαια, να γνωρίζουμε ότι επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας, προσφάτως δηλαδή, είχε ολοκληρωθεί από το αρμόδιο Υπουργείο η προετοιμασία για την κατάθεση στη Βουλή και τη γρήγορη ψήφιση της εναρμόνισης της χώρας μας με την οδηγία. Και όπως πολύ σωστά έχουν επισημάνει συνάδελφοι, η Κυβέρνηση όφειλε να έχει φέρει το παρόν νομοσχέδιο για συζήτηση και ψήφιση πριν από την 20η Δεκεμβρίου του 2009, διότι ως τότε ήταν η προθεσμία εναρμόνισης, κατά το άρθρο 3 της οδηγίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ είπα από την αρχή «καλώς την κι ας άργησε». Γιατί ελπίζω να γλυτώσουμε και οποιονδήποτε κίνδυνο στο μέλλον. Νομίζω τον γλυτώσαμε, κύριε Υπουργέ.

Με το σχέδιο νόμου για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την οδηγία αυτή θα ισχύει επέκεινα ένα και μοναδικό νομοθέτημα για την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, το οποίο θα συμβάλει στην ποιότητα της νομοθεσίας, αλλά και στην ασφάλεια δικαίου.

Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι ακριβώς θα επιλύσει σε μεγάλο βαθμό ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα που ταλανίζει και τη χώρα, αλλά κυρίως τους πολίτες, αυτό της πολυνομίας, που είναι γνωστό ότι φέρνει πολλές φορές σε απελπισία όποιον πολίτη

μπλέκει με τα δικαστήρια και το δικαστή, πόσω μάλλον τους δικηγόρους, που οδηγούνται πολύ συχνά στα όρια της παράκρουσης. Μια απλή υπόθεση, ακριβώς λόγω της πολυνομίας, μπορεί να χρονίσει και να δημιουργήσει πάρα πολλά προβλήματα, πόσω μάλλον, όταν έχουμε να κάνουμε με μεγάλα έργα.

Άρα, πρέπει να τονίζουμε επακριβώς τα πολύ θετικά και άμεσα για την κοινωνία αποτελέσματα που φέρνει αυτή η τροποποίηση, δηλαδή ότι είναι αυτή η εναρμόνιση με την οδηγία ο εχθρός της πολυνομίας σ' ένα συγκεκριμένο αποκλειστικό νομοθέτημα για συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Επίσης, υλοποιούνται οι δύο βασικοί σκοποί της νέας οδηγίας, όπως αυτοί διατυπώνονται στο προοίμιο και τις διατάξεις, δηλαδή η επιβολή ελάχιστης ανασταλτικής προθεσμίας δέκα ημερών, η οποία πρέπει αναγκαστικά να μεσολαβήσει από την κοινοποίηση της απόφασης περί ανάθεσης σύμβασης στους διαγωνισθέντες υποψηφίους μέχρι τη σύναψη της σύμβασης. Ο χρόνος αυτός κρίνεται από την οδηγία απαραίτητος για την προσφυγή των ενδιαφερομένων στη διαδικασία παροχής προσωρινής προστασίας.

Και χορηγείται η δυνατότητα προσφυγής στη δικαιοσύνη για την κήρυξη άκυρης της σύμβασης, η οποία συνάφθηκε χωρίς να έχουν τηρηθεί οι κανόνες δημοσιότητας της προκήρυξης, όπως λόγου χάριν, όταν η σύμβαση ανατίθεται απευθείας χωρίς να συντρέχουν αυστηρές προϋποθέσεις της οδηγίας.

Πρέπει να δώσουμε για τον κόσμο και το πολιτικό στίγμα στο συγκεκριμένο νομοθέτημα. Όλοι, μα όλοι γνωρίζουμε το όργιο στη σπατάλη, το όργιο στις αποφάσεις και τις πράξεις την τελευταία εικοσαετία της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Και αναφέρομαι σε κάτι που συμβαίνει διαχρονικά, απασχολεί πάρα πολύ τον Τύπο, αλλά εν πάση περιπτώσει ακόμα δεν έχει επιλυθεί.

Ειδικότερα αυτή η εναρμόνιση είναι σημαντική για μας, που γνωρίζουμε τι γίνεται στον τομέα αυτό με τις σπατάλες στις απευθείας αναθέσεις και, κυρίως, με τις κατατμήσεις, που τεχνηέντως χρόνια τώρα, δήμαρχοι και νομάρχες προχωρούν, ενώ αυτό απαγορεύεται, διότι η ανάθεση πάντα έχει ένα συγκεκριμένο οικονομικό ποσό.

Έτσι, αυτό το νομοθέτημα –επαναλαμβάνω– πάλι αφορά στο μέσο Έλληνα, γιατί ανοίγει ένα θετικό παράθυρο στο μέλλον, πόσω μάλλον αυτήν την περίοδο που με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», όπως γνωρίζουμε όλοι, μεταφέρονται μεγάλες αναθέσεις, μεγάλοι διαγωνισμοί, μεγάλα έργα στο επίπεδο της περιφέρειας, δηλαδή, στις δεκατρείς περιφέρειες.

Άρα, πιστεύω ότι και γι' αυτό το λόγο έρχεται προς ψήφιση στη Βουλή σε κρίσιμη περίοδο, γιατί αφ' ενός καταργεί αυτού του είδους τα όργια με τις κατατμήσεις αναθέσεων, που είναι γνωστό, επαναλαμβάνω, ότι γίνονται σε ανεξέλεγκτα επίπεδα σε όλη τη χώρα, και επίσης λόγω του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» δίνει τις δυνατότητες για μεγάλα έργα στους περιφερειάρχες, χωρίς να μπορούμε πάλι στον κυκλώνα περί σκανδάλων, περί κρυφών μεταθέσεων κ.λπ..

Επιγραμματικά η πιο ουσιαστική αλλαγή που φέρνει το νομοσχέδιο έχει να κάνει με τη δικαιοσύνη και με το σύστημα απονομής της δικαιοσύνης, αλλά και με το ότι η μεταφορά από την επίλυση των διαφορών γίνεται στα κατά τόπους πλέον διοικητικά εφετεία.

Η εισηγήτρια του κυβερνώντος κόμματος έχει πει για ποιους λόγους συμβαίνει αυτή η μεταφορά. Επαναλαμβάνω ότι κατάλαβαν στην Ευρώπη ότι κάτι δεν πάει καλά στην Ελλάδα, όχι επειδή γινόταν επίτηδες συνολικά και τα πρωτοδικεία δεν μπορούσαν να είναι συνεπή στις υποχρεώσεις τους. Και εξαιρεί, πολύ λογικά, τις πολύ μεγάλες συμβάσεις, άνω δηλαδή των 15 εκατομμυρίων ευρώ συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ. Δεν θα συζητούνται, δηλαδή, στα διοικητικά εφετεία, αλλά στο Συμβούλιο της Επικρατείας και αυτό είναι πάλι κάτι πάρα πολύ σωστό.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, όπως σας είχα πει και στην επιτροπή, θέλω να διευρύνω λίγο τις προτάσεις μας, επειδή είναι δικό σας θέμα καθαρά. Δεν αρκεί μόνο η ελάφρυνση του όγκου δουλειάς και στο Συμβούλιο Επικρατείας, γιατί τώρα θα πηγαίνουν λιγότερες, πολύ λιγότερες περιπτώσεις εκεί. Δεν εξυπηρετεί η μεταφορά στα διοικητικά εφετεία από μόνη της και θέλω να σας

δώσω συγκεκριμένα παραδείγματα.

Γιατί για να πετύχει το στόχο του ο συγκεκριμένος νόμος, την εναρμόνιση, δηλαδή, με την οδηγία, απαιτείται, κύριε Υπουργέ, άμεση ενίσχυση των κατά τόπους εφετείων σε αριθμό οπωσδήποτε. Είναι κάτι το οποίο ταλαιπωρεί πάρα πολύ μεγάλες περιοχές της Ελλάδας, όπου υπάρχει ένα εφετείο στα διακόσια πενήντα χιλιόμετρα μακριά και δημιουργεί όλη αυτή την ταλαιπωρία.

Επίσης, πρέπει να ενισχυθούν τα διοικητικά εφετεία, διότι γνωρίζετε καλύτερα από μένα, γιατί είστε και δικηγόρος, πόσο ταλαιπωρούνται όχι μόνο οι ένδικοι, αλλά πόσο ταλαιπωρείται γενικώς όλο το σύστημα με αυτήν τη χρονοβόρα συσσώρευση χιλιάδων περιπτώσεων, που δεν μπορούν να ανταποκριθούν όσο και να θέλουν οι μηχανισμοί, οι ήδη τοποθετημένοι εκεί.

Ως εκ τούτου με αφορμή αυτήν την οδηγία –επαναλαμβάνω– να ενισχυθούν τα κατά τόπους εφετεία στην Ελλάδα και να ενισχυθεί με προσωπικό –τον τρόπο θα τον βρείτε εσείς ή θα έρθει εδώ στη Βουλή– το διοικητικό εφετείο. Γιατί βλέπουμε ότι αδυνατούν, όπως σας είπα, όσο καλή διάθεση και να έχουν, να αντεπεξέλθουν στις ανάγκες, λόγω έλλειψης γραμματείας, για παράδειγμα, ή λόγω έλλειψης εξειδικευμένου δικαστικού ή γραμματειακού προσωπικού.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι πρέπει οπωσδήποτε να ενισχυθούν άμεσα και με υλικοτεχνική υποδομή αυτά τα αρμόδια δικαστήρια. Γιατί –θα σας δώσω ένα παράδειγμα– είδα ότι με το φορολογικό νομοσχέδιο τα φορολογικά δικαστήρια επιβαρύνονται πολύ περισσότερο.

Και ερωτώ: με τι υλικό, με τι υλικοτεχνική υποδομή θα μπορέσουν με αυτό το βάρος δουλειάς που τους δίνουμε να αντεπεξέλθουν; Διότι θα την πάθουν και τα δικαστήρια, όπως την πάθει οι δήμοι, που το κράτος έχει μεταφέρει του κόσμου τις αρμοδιότητες, χωρίς αντιστοίχως να μεταφέρει πόρους, για να μπορέσει να γίνει αυτού του είδους η εξέλιξη στα θέματα που έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα του πολίτη.

Υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Πιπιλή.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνιος Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς έχουμε διαφορετική αντίληψη και για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και γενικότερα με τη φιλοσοφία, ότι με αυτό το νομοσχέδιο και με άλλες ρυθμίσεις επιτυγχάνεται ο υγιής ανταγωνισμός και η διαφάνεια.

Πίσω από κάθε νομοσχέδιο και κάθε ρύθμιση κάποιος κερδίζει και κάποιος χάνει. Δεν είναι ουδέτερο ούτε το κράτος ούτε καμία κυβέρνηση. Το ερώτημα είναι: Με τέτοιου είδους ρυθμίσεις και με τη συνολική νομοθεσία για την προκήρυξη διαγωνισμών για δημόσια έργα, για προμήθειες, ποια είναι η πορεία των πραγμάτων; Ποιοι κερδίζουν και ποιοι χάνουν; Κερδίζουν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι οποίοι συναλλάσσονται με το κράτος. Κερδίζουν έδαφος σε βάρος των μικρομεσαίων ή λίγο μεγαλύτερων επιχειρήσεων. Αυτό αφορά και την Ελλάδα και τα άλλα κράτη-μέλη.

Αυτό συμβαίνει με την ελεύθερη αγορά, διότι ασφυκτιούσε το μεγάλο κεφάλαιο με τη μη ελεύθερη αγορά. Ήθελε μεγάλη αγορά, ώστε να μπει με τον ανταγωνισμό και με την οικονομική δύναμη που έχει –συν οι νομοθεσίες, οι οποίες προβλέπονται και που το ευνοούν– και έτσι να κερδίζει. Το ίδιο γίνεται και σήμερα με τους ενιαίους κανόνες στον τομέα της δικαιοσύνης και στον τομέα της διοίκησης.

Παλαιότερα, όταν υπήρχε το έθνος-κράτος και δεν υπήρχε η Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρχε μια νομοθεσία, η οποία πάλι ευνοούσε τις ισχυρότερες επιχειρήσεις στον τομέα συμβάσεων με το δημόσιο. Γίνονταν πολλές αναθέσεις και πάλι με τη βοήθεια του κράτους και των κυβερνήσεων οι ισχυροί εντός της Ελλάδος κέρδιζαν έδαφος σε βάρος των μικρομεσαίων επιχειρηματιών. Τώρα αυτό γίνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η διάταξη, λοιπόν, που λέει ότι θα έχουμε υγιή ανταγωνισμό, τι σημαίνει; Η τυπική ισότητα στο δικαίωμα να κάνει κάποιος προ-

σφυγή ή να πηγαίνει στο ένα ή στο άλλο δικαστήριο ή μια σειρά άλλες ρυθμίσεις που έχουν προηγηθεί και έχουν ψηφιστεί κατά καιρούς, θα δημιουργήσουν τέτοιο έδαφος, ώστε ο ισχυρότερος να επικρατήσει. Τον συμφέρει τον ισχυρότερο να δημοσιεύεται στην τάδε εφημερίδα, να μη χάνει καμμία δουλειά, να ενημερώνεται πλήρως, για να μπορεί να παίρνει όλες τις δουλειές.

Αυτός είναι ο βασικός μας λόγος που δεν ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Φτάνουμε μάλιστα, σε σημείο που δεν το θεωρώ και τόσο αξιοπρεπές για τη χώρα μας, να λέγεται σε εισηγητικές εκθέσεις ή στη διαβούλευση ότι κάποιοι παράγοντες τις Ευρωπαϊκής Ένωσης μας ψιθύριζαν ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη στα πολιτικά, μονομελή πρωτοδικεία και πρέπει να τα αλλάξουμε. Και αμέσως τρέχουμε εμείς να πάρουμε τις υποθέσεις στα διοικητικά εφετεία. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Η κάθε χώρα έχει το δικό της δίκαιο, έχει εμπιστοσύνη στους δικούς της θεσμούς, στους δικούς της δικαστές. Υπάρχει και το άλλο, ότι δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλουν πλήρη ενημέρωση να παίρνουν όλες τις δουλειές.

Μια και αναφέρθηκε ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» να πω ότι ένας από τους λόγους που γίνεται ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι για να διευκολύνει αυτήν τη δουλειά: Να υπάρχουν αναθέσεις έργων ή προμηθειών κλίμακας, δηλαδή μεγάλες αναθέσεις που εκεί δεν μπορεί ο μικρός και ο μεσαίος, όπως έκανε ο δήμαρχος ή ο νομάρχης. Τώρα σε επίπεδο περιφέρειας θα μπουν οι μεγάλοι και οι ισχυροί και θα παίρνουν όλες τις μεγάλες δουλειές. Μεγαλώνονται τα οικονομικά μεγέθη για τις συμβάσεις μεταξύ περιφερειών και ιδιωτών σε σύγκριση με το παρελθόν.

Υπάρχει τώρα και το εξής ζήτημα: Αυτές οι ρυθμίσεις –γιατί οι ρυθμίσεις αυτές είναι λίγες, συμπληρώνουν προηγούμενες ρυθμίσεις με βάση προηγούμενες οδηγίες– οδηγούν στην αντιμετώπιση της διαφθοράς; Εμείς δεν βλέπουμε οι ρυθμίσεις που έχουν γίνει μέχρι τώρα σε επίπεδο κρατους-μέλους με οδηγίες ή με άλλες κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ευρωπαϊκό και το Εθνικό Δίκαιο όπως προχωράει, να μας έχουν προφυλάξει από τη διαφθορά. Ίσα-ίσα τα φαινόμενα διαφθοράς μεγαλώνουν. Δείτε τη «SIEMENS». Είναι παράδειγμα η «SIEMENS». Παρά τις όποιες νομοθεσίες, συνεχίστηκε η διαπλοκή και η διαφθορά. Όλοι κατανοούμε πώς γίνονταν και πώς γίνεται και μάλιστα σε σημείο που μάρτυρας, επιχειρηματίας –ο κ. Κόκκαλης τον άκουσα και στην τηλεόραση– είπε ότι δεν είναι μόνο η «SIEMENS» και άλλες επιχειρήσεις κάνουν αυτήν τη δουλειά. Λοιπόν, μη μιλάμε για υγιή ανταγωνισμό και για διαφάνεια. Λειτουργεί το όλο σύστημα, αυτό το σύστημα που λέγεται «Ευρωπαϊκή Ένωση» υπέρ των μονοπωλίων, υπέρ των ισχυρών επιχειρηματικών ομίλων.

Επειδή είμαστε αντιθετικοί σ' αυτήν τη λογική γι' αυτό και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σπάρτα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το από το 8ο και 16ο Δημοτικό Σχολείο του Αγίου Δημητρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Ανατολάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το βασικό ζήτημα που ρυθμίζει αυτό το νομοσχέδιο είναι η προστασία κάθε ενδιαφερόμενου που βλέπει ότι θίγεται από μια παράτυπη δημόσια σύμβαση. Το πιο σημαντικό, όμως, δεν είναι τα συμφέροντα κάποιου που θίγονται. Το πιο σημαντικό είναι ότι με τις ρυθμίσεις που εξαγγέλλει το νομοσχέδιο προστατεύεται όλη η διαδικασία σύναψης συμβάσεων από τυχόν εκουσία ή ακούσια λάθη. Προστατεύεται η ανάθεση έργων από κακόβουλες τακτικές που θίγονται, για να ωφεληθεί κάποιος.

Όλοι καταλαβαίνουμε πως σε περιπτώσεις μικρών ή μεγάλων

έργων υπάρχει ο κίνδυνος κάποια κυκλώματα να «μαγειρέψουν» συμβάσεις προς όφελός τους. Εκτός αυτού υπάρχει πάντα και ο κίνδυνος να γίνουν παραβάσεις από λάθη.

Έχουμε, κύριε Υπουργέ, ένα νέο θεσμό, τις περιφέρειες, που θα αναλάβουν ένα μεγάλο κομμάτι των αναθέσεων. Πρέπει, λοιπόν, να ενισχύσουμε αυτόν το θεσμό με ξεκάθαρες διαδικασίες. Είναι σωστό να υπάρχει ένα ενιαίο σύστημα προστασίας σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, έτσι ώστε να αποφεύγουμε περιπτώσεις αυθαιρεσίας.

Η δικαστική προστασία πρέπει να έχει ίδια ή παρόμοια μορφή σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προπαντός, όμως, πρέπει ο Έλληνας πολίτης να αισθάνεται πως οι αναθέσεις έργων γίνονται με διαφάνεια.

Νομίζω πως σε αυτό το κομμάτι έχουμε απογοητεύσει τον Έλληνα πολίτη, κύριε Υπουργέ. Αυτό που πιστεύει είναι ότι όλα τα μεγάλα δημόσια έργα τα παίρνουν δύο, τρεις διαπλεκόμενοι που έχουν σχέσεις με την εκάστοτε εξουσία. Πώς θα αφαιρέσουμε αυτήν την εικόνα από τον Έλληνα πολίτη; Πώς θα στερεώσουμε την πεποίθηση στον απλό κόσμο πως λειτουργούμε πραγματικά σαν κράτος δικαίου με ξεκάθαρους κανόνες; Από την εξουσία εξαρτάται να πείσει ότι δεν φέρνει απλά ένα νόμο για τα μάτια του κόσμου, αλλά πιστεύει και επιδιώκει τη διαφάνεια και την ισότητα. Πώς θα το κατορθώσετε αυτό, κύριε Υπουργέ, όταν φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο σχεδόν με ένα χρόνο καθυστέρηση; Αυτή ήταν μια παράλειψη που θίγει την εικόνα της χώρας μας σε μία χρονική στιγμή που είμαστε στο στόχαστρο.

Κύριοι συνάδελφοι, ένας δίκαιος νόμος είναι αυτός που προστατεύει ξεκάθαρα τον πιο αδύναμο εμπλεκόμενο, που του δίνει τα όπλα να αντιμετωπίσει στα ίσια τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Με τη δημοσίευση των προκηρύξεων στην Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλο και περισσότερες ξένες εταιρείες θα έρθουν στη χώρα μας, για να πάρουν τα έργα. Μπορεί, όντως, ο μικρομεσαίος Έλληνας επιχειρηματίας να μη διαθέτει την ίδια δύναμη να ακρώσει αναθέσεις έργων που έχουν πετύχει πολύ μεγάλες ξένες εταιρείες. Είναι παράδοξο, αλλά ο νόμος αυτός, για να πετύχαινε 100% την ισότητα και τη διαφάνεια, θα έπρεπε να μεροληπτούσε εμφανώς υπέρ του αδυνάτου. Παραδείγματος χάριν, να δίνονταν περισσότερες ημέρες προθεσμίας, για να ασκήσει κάποιος προδικαστική προσφυγή. Μόνο τα καλά οργανωμένα συμφέροντα μπορούν να έχουν τέτοιους μηχανισμούς, για να μπορούν να χτυπήσουν τη σύμβαση που τους θίγει. Σε δέκα ημέρες δεν προλαβαίνουν καλά-καλά ούτε να ενημερωθούν τι μπορούν να κάνουν.

Πρέπει, λοιπόν, να ληφθεί μία μέριμνα, έτσι ώστε να εξοπλισουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις με τη γνώση και τα εφόδια, για να κερδίσουν όσο το δυνατόν περισσότερες αναθέσεις, για να είναι πραγματικές, ίσες στην πράξη και όχι μόνο στη θεωρία του νόμου. Δεν έχει τις ίδιες δυνατότητες, παραδείγματος χάριν, η «SIEMENS» με μία βιοτεχνία καλωδίων που είναι στο Μενίδι ή οπουδήποτε αλλού και όλοι καταλαβαίνουμε το γιατί.

Ο νόμος καλώς προβλέπει εξαιρέσεις για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Το μεγαλύτερο δημόσιο συμφέρον είναι να μην υπάρχει οικονομική αιμορραγία προς το εξωτερικό. Αυτό πρέπει να το καταλάβουν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, που άλλωστε μας έχουν δανείσει και θέλουν τα χρήματά τους πίσω. Εάν καταλήξουμε να δίνουμε όλα τα έργα και τις προμήθειες σε ξένες εταιρείες, πώς θα ξεχρεώσουμε το χρέος μας; Μάλλον δεν θα το ξεχρεώσουμε ποτέ και θα ζούμε υπό καθεστώς επιτήρησης, μίζερια και ουσιαστικής υποδούλωσης.

Γι' αυτό, εγώ θα προσέθετα και σε άλλα σημεία του νομοσχεδίου την έννοια του επιτακτικού ή υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι δεν μπορεί η οποιαδήποτε εταιρεία από το Βούπερταλ να ακυρώνει μία ανάθεση που έχει δοθεί σε μία εταιρεία από τα Τρίκαλα ή τη Λάρισα για ψύλλου πίδαγμα. Το βασικό επιτακτικό δημόσιο συμφέρον που έχουμε, είναι να βγούμε από την επιτήρηση και να σταθούμε οικονομικά στα πόδια μας. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ούτε εμείς, ούτε ο δικαστής που θα εξετάζει μία ανάθεση. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ακυρώνονται επωφελείς συμβάσεις, επειδή ξένα συμφέροντα θα επικαλούνται κάποιες μηδανινές παρατυπίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θεωρούμε καλή εξέλιξη ότι οι περισσότερες υποθέσεις θα πηγαίνουν στα διοικητικά εφετεία. Φθάνει, όμως, αυτό; Τα αντικείμενα αυτών των αναθέσεων είναι πολύ εξειδικευμένα. Υπάρχουν θέματα τεχνικά, λεπτομέρειες που λίγοι τις κατανοούν.

Ας μην μιλήσω για το προσωπικό των εφετείων που δεν επαρκεί. Πρέπει ο δικαστής πανελλαδικά να έχει τις ίδιες γνώσεις και το ίδιο σκεπτικό, να έχει επιτελείο διερμηνέων και εμπειρογνομώνων.

Είναι καθήκον όλων μας, κύριε Υπουργέ, να ενισχυθούν τα εφετεία. Όμως, και σ' αυτό δεν σας αφήνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ότι έχει γίνει αναστολή προσλήψεων στους διαγωνισμούς γραμματέων και δικαστικών υπαλλήλων; Εάν έχει γίνει όντως, όπως καταλαβαίνετε, θα πρέπει άμεσα να «ξεπαγώσουν», για να γίνουν αυτές οι προσλήψεις, γιατί έχουν να κάνουν μία πολύ σοβαρή δουλειά.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας θα έπρεπε να ασχολείται με περισσότερες συμβάσεις. Το όριο που βάζετε, τα 15.000.000 ευρώ συν ΦΠΑ, θεωρούμε ότι είναι πολύ υψηλό. Και πάλι, όμως, οι διαφορές δεν θα εκδικάζονται σε εύλογο χρονικό διάστημα. Έχω την εντύπωση ότι εδώ το Συμβούλιο της Επικρατείας προσπάθησε να ξεφορτωθεί όσο περισσότερο όγκο δουλειάς μπορούσε. Το ιδανικό θα ήταν όλες οι περιπτώσεις να πηγαίνουν σε εξειδικευμένα δικαστήρια, τα οποία θα έπαιρναν επάνω τους όλη αυτή τη διαδικασία από τις προσφυγές έως τις αποζημιώσεις.

Θα έπρεπε να επισημάνω ότι οι διατυπώσεις που αφορούν τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο συνεργασία δεν θυμίζουν. Το ύψος του άρθρου 10, κύριε Υπουργέ, δεν ταιριάζει σε ένα κυρίαρχο κράτος. Φαίνεται σαν να ακολουθούμε διαδικασίες, που άλλοι μας επιβάλλουν και τους δίνουμε συχνά λογαριασμό. Και τελευταία είμαστε συνηθισμένοι να δίνουμε συχνά λογαριασμό. Είναι υποτιμητικό, όμως, για μία χώρα να δίνει τόσο εκτενή αναφορά σε ευρωπαϊκές αρχές σαν να είναι υποτελής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί προέχει το πιο σημαντικό. Πρέπει να λειτουργούμε ξεκάθαρα σαν ένα σύγχρονο κράτος δικαίου. Οι σχολαστικές διαδικασίες χρειάζονται, για να εξασφαλιστεί, όσο γίνεται, ότι η αναθέτουσα αρχή δεν λειτουργεί αυθαίρετα.

Δυστυχώς, γνωρίζουμε ότι η χώρα μας δεν έχει δείξει την καλύτερη διαφανή συμπεριφορά στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων. Οπότε, είμαστε αναγκασμένοι να πούμε «ναι» σε κάποιους σχολαστικούς κανόνες ασφαλείας. Από τη στιγμή, μάλιστα, που αυτή η σχολαστικότητα γίνεται, για να προστατευτεί κάποιος που αδικείται, δεν μπορούμε να φέρουμε καμμία αντίρρηση. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, επί της αρχής λέμε «ναι», όπως είπαμε και στην επιτροπή και θα μιλήσουμε στη συνέχεια για τα άρθρα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ανατολάκη.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασίλειος Μουλόπουλος να λάβει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο φιλοδοξεί να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα των προσφυγών των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο μιας διαδικασίας σύναψης δημοσίων συμβάσεων, εναρμονίζοντας την ελληνική νομοθεσία με την κοινοτική.

Σύμφωνα με την εισηγήτρια της Πλειοψηφίας στην επιτροπή, η ελληνική νομοθεσία εναρμονίζεται ακόμη περισσότερο με τις κατευθυντήριες αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, της ελευθερίας εγκατάστασης των επιχειρήσεων. Η ίδια εισήγηση υποστηρίζει ότι η κοινοτική οδηγία, στην οποία θέλουμε να συμμορφωθούμε, αποσκοπεί στην καταπολέμηση της διαφθοράς και είναι υπέρ ενός υγιούς και ελεύθερου ανταγωνισμού.

Συμφωνώ ότι ως προς την κινητικότητα των επιχειρήσεων στο ελληνικό έδαφος, αυτό το νομοσχέδιο κάνει μία φιλότιμη προσπάθεια, αλλά δεν μπορεί να θεραπεύσει τα κακώς κείμενα, γιατί κινείται –και δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς– στο πλαίσιο του νεοφιλελεύθερου δογματισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ελληνικής Κυβέρνησης. Με αυτήν την οπτική θα συμφωνήσω ότι

κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση ως προς την ισότιμη οικονομική μεταχείριση των επιχειρήσεων και στην προστασία τους κατά τη διαδικασία σύναψης των δημοσίων συμβάσεων.

Τελικά, όμως, κύριοι συνάδελφοι, ποιος θα ωφεληθεί από τις ρυθμίσεις για βελτιωμένη και ισότιμη μεταχείριση; Εάν βασιστούμε στα λόγια της εισηγήτριας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην επιτροπή, η παρούσα νομοθετική μεταρρύθμιση αφορά και τον τελευταίο τσοπάνη. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από οποιαδήποτε πράξη κάποιος κερδίζει και κάποιος χάνουν και ο τελευταίος τσοπάνης δεν ξέρω, εάν θα χάσει, αλλά σίγουρα δεν πρόκειται να κερδίσει.

Κύριε Υπουργέ, οι ρυθμίσεις αυτές κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους, επιτρέποντας στους Ευρωπαίους εταίρους να πάρουν πίσω, μέσω των επιχειρήσεών τους, τις κοινοτικές επιχορηγήσεις που δίνουν στην Ελλάδα. Στοιχεύουν στη διασφάλιση των επιμέρους οικονομικών συμφερόντων των ιδιωτών, ταυτίζοντας το δημόσιο συμφέρον με τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Δυστυχώς, όσα υποστηρίζει η Κυβέρνηση είναι πολύ ωραία, για να είναι αληθινά, όπως δεν είναι αληθινός ο ελεύθερος ανταγωνισμός, η εταιρική υπευθυνότητα και η ισότιμη μεταχείριση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι μας ότι η δικαστική προστασία είναι μία ιδιαίτερα πολύπλοκη διαδικασία, χρονοβόρα και, κυρίως, δαπανηρή. Είναι ένα ακριβό αγαθό το οποίο είναι προσιτό σε ολίγους και σίγουρα όχι στον τσοπάνη. Η δικαστική προστασία είναι μία δαιδαλώδης διαδικασία, που επιτρέπει μόνο σε αυτούς που κατέχουν τα οικονομικά μέσα και την ανάλογη τεχνογνωσία να επικαλεστούν τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Σε αυτά, θα προσέθετα ότι κυρίως ευνοούμενοι, αυτοί που είναι οι πιο ίσοι από τους άλλους, είναι και θα είναι και μ' αυτό το νομοσχέδιο αυτοί που διαθέτουν και τα πολιτικά μέσα. Ας αφήσουμε στην άκρη, λοιπόν, τα φιλελεύθερα ευχολόγια. Ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχει ένας νομικός, πολιτικός και οικονομικός μηχανισμός, στο πλαίσιο του οποίου ο ελεύθερος ανταγωνισμός είναι ένας μύθος, ενώ η πραγματικότητα είναι η ζούγκλα της αγοράς.

Η περίφημη «αόρατος χείρα» της αγοράς επιβάλλει το νόμο του πιο ισχυρού, ευνοεί τους επιχειρηματικούς ομίλους εις βάρος των μικρών επιχειρήσεων και συγκεντρώνει την οικονομική εξουσία σε όλο και λιγότερα χέρια. Αυτό είναι το αποτέλεσμα όχι μόνο ενός στρεβλού καπιταλισμού και μιας στρεβλής αγοράς, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας. Η διαφθορά και η διαπλοκή μεγάλων οικονομικών συμφερόντων και του κράτους είναι κοινός τόπος ακόμα και για τις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες της δύσης. Σας θυμίζω την υπόθεση «Μπετανκούρ» στη Γαλλία, τις business του Πρωθυπουργού της Ιταλίας, το μηχανισμό διαφθοράς κυβερνήσεων που είχε αναπτύξει παγκοσμίως η γερμανική «SIEMENS» για να μονοπωλεί τις κρατικές συμβάσεις.

Τελειώνοντας, ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει ότι αυτό το νομοσχέδιο ούτε μπορεί ούτε θέλει να καταπολεμήσει την αδιαφάνεια στις δημόσιες συμβάσεις και τη διαφθορά. Αντίθετα, ενισχύοντας τη δικαστική προστασία των επιχειρήσεων ευνοεί τους ισχυρότερους επιχειρηματικούς ομίλους, κοινοτικούς και εγχώριους, έναντι των αδύναμων και μικρών. Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλόπουλο.

Εισερχόμενατε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών και πρώτη είναι η κ. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλλιώτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Βοιωτίας.

Ορίστε, κυρία Τσόνογλου-Βυλλιώτη, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την σημερινή υψίστης κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής αξίας νομοθετική πρωτοβουλία, μετά από καθυστέρηση εικοσαετίας, έρχονται να ενσωματωθούν στο ελληνικό δικαίό μας σύστημα οι οδηγίες 89/665 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 21ης Ιουλίου 1989 και η 92/13 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992, όπως τροποποιήθηκαν από την οδηγία 2007/66 του Ευρωπαϊκού Κοι-

νοβουλίου του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007, που προβλέπουν ταχύτατες και ευέλικτες δικαστικές διαδικασίες προς έλεγχο και προστασία των δημοσίων συμβάσεων.

Η έγκαιρη προ ετών ενσωμάτωσή τους αναμφίβολα θα είχε επιφέρει οφέλη στη χώρα μας, διότι θα είχε αποθαρρύνει και εμποδίσει τη σύναψη συμβάσεων με αντισυμβαλλόμενο το ελληνικό δημόσιο, που είχαν σαν αποτέλεσμα την εξέλιξή τους σε φυτώριο διαφθοράς, διαπλοκής και διασπάθισης του δημοσίου χρήματος. Παραδείγματα ντροπής και προφανούς αποφυγής αποτελούν οι συμβάσεις στο χώρο της υγείας, των δημοσίων έργων, των επικοινωνιών, των μεταφορών κ.ο.κ., που είτε καταρτίστηκαν με αμφίβολου εγκυρότητας διαδικασίες, όπως διαγωνισμοί κατόπιν φωτογραφικών προκηρύξεων, που έντεχνα υπέκρυπταν οδούς διαφυγής δημόσιου πλούτου, μεγάλες εργολαβίες δημοσίων έργων με περιέργους ειδικούς όρους παράτασεις προθεσμιών, απουσία ποινικών ρητρών κοκ και είχαν σαν κατάληξη την αιματηρή αφαίμαξη δημόσιου χρήματος λόγω του ότι οι διαδικασίες προσβολής τους βράδυναν υπέρογκα λόγω και της βραδύτητας απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης και της εφαρμογής παρωχημένων διατάξεων μακράν των τεχνολογικών εξελίξεων και των συγχρόνων επιχειρηματικών μεθόδων σε συνδυασμό με την παράλειψη άσκησης προσυμβατικών ελέγχων.

Όλα τα παραπάνω δημιούργησαν στη χώρα μας ένα καθεστώς επιχειρηματικής ασυδοσίας και ατιμωρησίας, όπου άνησε το παράνομο υπερκέρδος των οργανωμένων συμφερόντων. Η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία, με την οποία εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις παραπάνω οδηγίες, θεσπίζει παράλληλα με τις ήδη ισχύουσες διατάξεις ένα πλέγμα παροχής άμεσης δικαστικής προστασίας και μάλιστα αναδρομικής ισχύος, που συμβάλλει αν όχι στη μείωση και εξάλειψη των ως άνω φαινομένων, τουλάχιστον στη μείωσή τους και τον περιορισμό των επιζήμιων αποτελεσμάτων τους. Τούτο διότι με την ενσωμάτωσή τους στην εσωτερική έννομη τάξη, κάθε ενδιαφερόμενος που έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί ή συγκεκριμένη σύμβαση με το δημόσιο και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από παράβαση της νομοθεσίας, της ευρωπαϊκής εσωτερικής νομοθεσίας, δικαιούται να ζητήσει προσωρινή δικαστική προστασία, ακύρωση της παράνομης πράξης της αναθέτουσας αρχής, ακόμα και της υπογραφής της σύμβασης, δηλαδή ακόμα κι όταν αυτή έχει προχωρήσει σε στάδιο υπογραφής, όπως επίσης και επιδίκαση αποζημίωσης ενώπιον του διοικητικού εφετείου της έδρας της αναθέτουσας αρχής ή του Συμβουλίου της Επικρατείας, όταν οι συμβάσεις έργου, προμήθειας ή υπηρεσιών έχουν προϋπολογισμό άνω των 15 εκατομμυρίων ευρώ, συμπεριλαμβανομένου και του Φ.Π.Α..

Σημαντική καινοτομία αποτελεί η υποχρεωτική άσκηση προδικαστικής προσφυγής ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, η οποία έρχεται κατ' αναλογία της αιτήσεως θεραπείας με την υποχρέωση προς την αναθέτουσα αρχή να αποφανθεί άμεσα και σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την άσκηση της προδικαστικής αυτής προσφυγής με απειλή αυτεπάγγελτης χρηματικής κυρώσεως σε βάρους της.

Δεύτερον, η έκδοση προσωρινής διαταγής εν όψει του εξαιρετικών κατεπείγοντος περί αναβολής της διαγωνιστικής διαδικασίας και προσδιορισμού των μέτρων, που πρέπει να ληφθούν έως την έκδοση της απόφασης, που δύνανται τα ασφαλιστικά αυτά μέτρα να φτάσουν έως την απαγόρευση της σύναψης της συμβάσεως.

Τρίτον, η δικαιοδοσία του δικαστηρίου πρέπει να διατάξει τα πρόσφορα κατά την κρίση του ασφαλιστικά μέτρα ακόμη και την αναστολή ισχύος όρων της διακήρυξης, των τεχνικών προδιαγραφών, της δημοπράτησης και οποιουδήποτε άλλου έγγραφου του διαγωνισμού, της διατήρησης εγγράφων, την αναστολή σύναψης σύμβασης κ.ο.κ..

Τέταρτον, το δικαίωμα αξίωσης αποζημιώσεων υπέρ του ενδιαφερομένου ακόμα και αν δεν άσκησε ή άσκησε ανεπιτυχώς αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και η σύμβαση υπογράφηκε και ολοκληρώθηκε η εκτέλεσή της πριν από τη συζήτηση μάλιστα του κυρίου ένδικου μέσου.

Πέμπτον, το δικαίωμα άσκησης προσφυγής ακυρότητας της

σύμβασης που υπεγράφη λόγω ουσιαστών παραλείψεων και παραβάσεων και του δικαιώματος αξίωσης αποζημιώσεως κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού λόγω αναδρομικής ακυρώσεως ή κηρύξεως ως ακύρου τμήματος της συμβάσεως ανεκτέλεστου κατά την εκτίμηση των ειδικών περιστάσεων, όπως είναι οι λόγοι συμφέροντος, οι δυσανάλογες συνέπειες κ.λπ., η σύντμηση της χρονικής διάρκειας της σύμβασης, η αλλαγή του οικονομικού φορέα με νέα διαδικασία ανάθεσης και η επιβολή χρηματικού προστίμου ανερχομένου το πολύ έως 10% του ύψους του χρηματικού αντικειμένου της σύμβασης.

Έκτον, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά της εκδοθείσας επί της αγωγής ακυρώσεως αποφάσεως σε προθεσμία τριάντα ημερών από την επομένη της δημοσίευσης της αποφάσεως ή από την επομένη της ενημέρωσης των ενδιαφερομένων με οποιονδήποτε άλλο τρόπο αποδεικνυόμενο με τα νόμιμα αποδεικτικά μέσα.

Έβδομο, το δικαίωμα αξίωσης αποζημίωσης για τον αποκλεισθέντα από τον διαγωνισμό ή την ανάθεση της σύμβασης κατά παράβαση του εσωτερικού δικαίου ή των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν ακυρωθεί αμετακλήτως η επίδικη σύμβαση.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μία σημαντική καινοτομία, γιατί έχουμε υπέρβαση των κανόνων υπαιτιότητας του εμπλεκόμενου δημόσιου υπαλλήλου καθ' υπέρβαση δηλαδή, των όρων υπαιτιότητας, που θέτουν οι διατάξεις 104 επόμενα του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα.

Με αυτήν τη γενική αρχή, λοιπόν, υπογραμμίζεται η πρωταρχική σημασία που αποδίδεται στο σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών σε όλα τα επίπεδα συναλλαγής στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής συνεργασίας τόσο επί ιδιωτικών, όσο και επί δημοσίων συμβάσεων.

Εν όψει των ανωτέρω και χάριν διασφάλισης και προστασίας των δημοσίων συμβάσεων σε ένα ευρωπαϊκό επίπεδο διευρυμένο, διασυννοριακό, με κοινά πλέον δικαιώματα και υποχρεώσεις, προβλέπεται επιπλέον συνεργασία των ελληνικών αρχών με την ευρωπαϊκή επιτροπή οσάκις έχει διαπραχθεί κατά τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων του νόμου αυτού παράβαση των διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, ικανοποιημένης της ανάγκης ευρωπαϊκού ελέγχου των δημοσίων συμβάσεων.

Οι τομείς, τους οποίους αφορούν οι παρακείμενες ρυθμίσεις, εκτείνονται και στους χώρους των συμβάσεων που καταρτίζονται ή δραστηριοποιούνται ήδη, στους ευπαθείς τομείς ύδατος, ενέργειας, μεταφορών και επικοινωνιών και αποδεικνύουν την έμπρακτη εκδηλούμενη ευαισθησία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του Πρωθυπουργού μας, Γιώργου Παπανδρέου, να οδηγήσει τους τομείς αυτούς, όπως και το σύνολο των δημοσίων συμβάσεων, σε καθεστώς καθαρότητας και διαφάνειας, ώστε να εδραιώσει την αξιοπιστία και την ασφάλεια των συναλλαγών στους χώρους του δημοσίου, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Αυτό απαιτεί η ανάγκη ανάκτησης του χαμένου κύρους της χώρας μας. Γι' αυτό και υπερψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Τσόνουλου.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας στην Α' Αθήνων.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προκείμενο νομοσχέδιο είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό θεσμικό κείμενο και τούτο για δύο λόγους. Αφορά τη δικαστική προστασία όχι μόνο την προσωρινή, αλλά σε τελική ανάλυση αφορά και την οριστική δικαστική προστασία σε ένα τομέα πάρα πολύ μεγάλης σημασίας για τη δημόσια και την οικονομική ζωή, δηλαδή τις δημόσιες συμβάσεις. Πρέπει να πω ότι δεν είναι μόνο ένα νομοσχέδιο προσαρμογής σε μια κοινοτική οδηγία. Είναι και αυτό. Στην ουσία δεν ξέρω αν αντιλαμβάνομαστε ότι εδώ σήμερα ψηφίζουμε ταυτοχρόνως έναν εκτελεστικό νόμο του Συντάγματος και συγκεκριμένα του άρθρου 20 παράγραφος 1 που αφορά

τη δικαστική προστασία.

Και αυτό διότι η δικαστική προστασία ως θεσμός εξελίσσεται ανάλογα με τις συνθήκες που υπάρχουν. Και λόγω αυτής της εξέλιξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση οδηγούμαστε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο σήμερα.

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, είναι ανάγκη να γίνει και κάτι άλλο όταν ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Επειδή υπάρχουν και άλλες ρυθμίσεις της διοικητικής δικονομίας, που έχουν επέλθει από τότε που έγινε ο σχετικός κώδικας και επειδή εδώ έχουμε μια σημαντικότερη μεταβολή, που αφορά όχι μόνο την προσωρινή δικαστική προστασία, αλλά και την οριστική, είναι ανάγκη το συντομότερο δυνατό να κωδικοποιηθεί εκ νέου η διοικητική δικονομία για να έχουμε ένα ενιαίο κείμενο. Είναι καιρός για το Υπουργείο να βάλει μπρος μια επιτροπή, η οποία μπορεί να τελειώσει πολύ σύντομα, ώστε ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας να συμπληρωθεί και με αυτές τις διατάξεις. Αλλιώς και τα δικαστήρια και οι διάδικοι θα βρίσκονται μπροστά σε διάσπαρτες διατάξεις που είναι εξαιρετικά σημαντικές. Καταλαβαίνει καθένας από σας τι σημαίνει να χάσεις μία προθεσμία από αυτές που ορίζει αυτό το νομοσχέδιο, γιατί οι διατάξεις είναι διάσπαρτες εδώ και εκεί.

Είναι σημαντικό, λοιπόν, νομοσχέδιο, ουσιαστικά επιμέρους εκτελεστικός νόμος του Συντάγματος και χρειάζεται κωδικοποίηση γιατί πρέπει οι Κώδικες Δικονομίας να είναι πραγματικοί κώδικες και όχι να τους λέμε κατ' όνομα κώδικες.

Έρχομαι σε ορισμένες παρατηρήσεις. Τις έκανα και στην επιτροπή. Δεν βλέπω να έχει κάνει κάποια αλλαγή ο κύριος Υπουργός. Είναι αυτονόητο ότι ψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Είναι, όμως, κρίμα γιατί ενώ με απλές κινήσεις θα μπορούσαμε να αλλάξουμε κάποια πράγματα, τα οποία είναι ουσιαστικά όσον αφορά στην ορθότητα του νομοσχεδίου, δεν γίνεται αυτό.

Πρώτη παρατήρηση γενική. Είπα και στον κύριο Υπουργό και στην επιτροπή ότι αν δεν ρυθμισθεί το θέμα των σχέσεων της δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο κάνει προληπτικό έλεγχο σε αυτές τις συμβάσεις, με τη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων και ιδίως του Συμβουλίου της Επικρατείας, θα συνεχίσει να υπάρχει το φαινόμενο της ανασφάλειας δικαίου που η σύμβαση έχει κυρωθεί ουσιαστικά, έχει αρχίσει να εφαρμόζεται, έχει περάσει από τη βάση της νομολογίας των διοικητικών δικαστηρίων και ιδίως του Συμβουλίου της Επικρατείας ή εδώ του διοικητικού εφετείου, αλλά το Ελεγκτικό Συνέδριο εξακολουθεί να έχει άλλη άποψη. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και το βλέπετε μπροστά σας, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να ξεκαθαριστεί διά νόμο. Πρέπει να πεισθεί και το Ελεγκτικό Συνέδριο, να περιοριστεί σ' αυτό που είναι η αποστολή του κατά το Σύνταγμα. Κατά το Σύνταγμα, όταν ασκεί αυτόν τον έλεγχο τον προσυμβατικό δεν ασκεί δικαιοδοσία, αλλά ασκεί διοικητική αρμοδιότητα γιατί είναι διφυές όργανο. Αν έχει αποφανθεί το διοικητικό δικαστήριο για τη νομιμότητα της σύμβασης δεν μπορεί να έχει άλλη άποψη το Ελεγκτικό Συνέδριο. Εκεί που μπορεί να έχει άλλη άποψη είναι όταν κρίνει την καταβολή των ποσών, δηλαδή όταν εγκρίνει τη νομιμότητα των δαπανών εις εκτέλεσιν και όχι το κύρος της διοικητικής σύμβασης.

Αυτό η Κυβέρνηση πρέπει να το δει. Έπρεπε να το είχαμε δει και εμείς. Το είχα τονίσει από την εποχή που είχαμε την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας. Δυστυχώς δεν έγινε. Και αυτό πρέπει να γίνει χωρίς να έρθει σε σύγκρουση με το Ελεγκτικό Συνέδριο για να μπορέσει το Ελεγκτικό Συνέδριο να αντιληφθεί ποιος είναι ο ρόλος του, πότε ασκεί δικαιοδοσία, πότε ασκεί διοικητική αρμοδιότητα και πότε είναι η δέσμευσή του από τη νομολογία που έχει προκύψει από τα διοικητικά δικαστήρια. Αλλιώς όλη η προσπάθεια που γίνεται για την επιτάχυνση των διαδικασιών και για την ασφάλεια δικαίου, που πρέπει να υπάρχει σε τόσο μεγάλες συμβάσεις, δεν πρόκειται να μας οδηγήσει πουθενά.

Έρχομαι στα άρθρα. Άρθρο 2. Η διατύπωση που υπάρχει λέει «όποιος είχε ή έχει συμφέρον για την κατάρτιση της σύμβασης». Κατά τη γνώμη μου είναι αδόκιμος ο όρος. Είναι απλό να διορθωθεί. «Όποιος δικαιολογεί έννομο συμφέρον». Αυτό λέμε σε όλες τις διατάξεις της δικονομίας, γιατί το συμφέρον πρέπει να είναι έννομο και όχι να έχει κάποιος συμφέρον γενικά. Κάθε ένας έχει συμφέρον. Το συμφέρον είναι πολύ γενικός όρος. Ο όρος

έννομο συμφέρον που χρησιμοποιούμε και στη νομολογία και στη δικονομία περιορίζει αυτό το συμφέρον κατά τρόπο ώστε να στηρίζεται πάνω σε μία νομική ρύθμιση, δηλαδή να καθίσταται έννομο και όχι να είναι ένα άναρχο οικονομικό συμφέρον.

Δεύτερη παρατήρηση στο άρθρο 3. Κύριε Υπουργέ, εκεί έχετε βάλει ότι το διοικητικό εφετείο αποφαινεται αμετακλήτως. Και επειδή το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε κάνει το λάθος με το οργανικό κριτήριο και είχε διασπείρει τις συμβάσεις να κρίνονται από τα πολιτικά και από τα διοικητικά δικαστήρια, ορθώς τα συγκεντρώνει το νομοσχέδιο όλα στα διοικητικά δικαστήρια κατ' εφαρμογήν του άρθρου 94 του Συντάγματος μετά την Αναθεώρηση. Διότι τα διοικητικά δικαστήρια είναι και ο φυσικός δικαστής αυτών των διαφορών.

Αλλά αμετακλήτως; Δηλαδή δεν υπάρχει καν δεύτερος βαθμός; Δηλαδή όταν έχουμε προσφυγή ουσίας δεν θα υπάρχει δυνατότητα έφεσης στο Συμβούλιο Επικρατείας; Ή όταν είναι αίτηση ακυρώσεως να μην υπάρχει -γιατί αναιρέση δεν υπάρχει στο Συμβούλιο της Επικρατείας επί αιτήσεως ακυρώσεως επί ακυρωτικών διαφορών- έφεση, όταν πάντοτε υπάρχει; Το λέω γιατί θα το βρούμε μπροστά μας. Η διάταξη που σημαίνει ότι έχω ένα και μόνο βαθμό, ούτε καν δεύτερο βαθμό, ούτε αναιρέση, αλλά μία και μόνη κρίση για τέτοια σημαντικά αντικείμενα, να είστε βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι είναι και αντισυνταγματική. Επιπλέον είναι και αντίθετη με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και συγκεκριμένα με τις διατάξεις που αφορούν τη δίκαιη δίκη, όπου λέει ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχει μία και μόνη κρίση. Κατ' εξαίρεση το είχαμε δεχτεί αυτό στην Ελλάδα και είχε γίνει δεκτό και από τα διεθνή δικαστήρια, όταν μάλιστα για αίτηση ακυρώσεως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου βεβαίως δεν υπάρχει τίποτε παραπάνω.

Αλλά εδώ το πάτε στο εφετείο και λέτε ότι δεν υπάρχει κανένας βαθμός παραπάνω ούτε καν αναιρέση. Είναι αντισυνταγματικό και θα το βρούμε μπροστά μας. Μπορούσε και έπρεπε να υπάρχει επί διαφορών ουσίας αναιρέση και επί ακυρωτικών διαφορών έφεση.

Έρχομαι στα άρθρα 4 και 5. Δεν ξεκαθαρίζει εδώ το νομοσχέδιο τι γίνεται στην προδικαστική προσφυγή στην περίπτωση κατά την οποία κάνεις τη προδικαστική προσφυγή, προτείνεις ορισμένους λόγους ακυρώσεως και ύστερα έρχεσαι να κάνεις την αίτηση ακυρώσεως. Ισχύει εδώ η νομολογία που λέει -επειδή πρόκειται για ενδικοφανή προσφυγή- ότι όταν υπάρχει ενδικοφανής προσφυγή, τότε οι λόγοι που προτείνεις με την ενδικοφανή προσφυγή είναι και οι μόνοι που μπορούν να προβληθούν και με το ένδικο βοήθημα που ασκεί στη συνέχεια είτε είναι προσφυγή είτε είναι αίτηση ακυρώσεως; Αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε σαφώς. Πιστεύω ότι πρέπει να πούμε ότι ισχύουν όσα ισχύουν και επί ενδικοφανών προσφυγών γενικά.

Άρθρο 6. Είπα στον κύριο Υπουργό ότι πρέπει να υπάρχει κύρωση και δεν αρκούν οι διατάξεις περί αποζημιώσεως και οι επόμενες. Πρέπει να υπάρχει κύρωση εις βάρος εκείνης της αρχής η οποία υπογράφει τη σύμβαση μολοντί δεν έχει λήξει όλη αυτή η διαδικασία και ενώ θα έπρεπε να έχει σταματήσει την υπογραφή της σύμβασης.

Στο άρθρο 9, λέει η διατύπωση ότι εφαρμόζονται σχετικά με το προσυμβατικό πταίσμα οι διατάξεις των άρθρων 197 και 198 του Αστικού Κώδικα. Ζήτησα από τον Υπουργό να διευκρινίσει αν μιλάει για ευθεία εφαρμογή στις διοικητικές συμβάσεις των άρθρων 197 και 198. Έχουμε συνηθίσει και η νομολογία έχει πει, επειδή είναι ιδιόμορφες οι διοικητικές συμβάσεις και δεν διακυβεύονται τα ίδια συμφέροντα για το δημόσιο όπως στις ιδιωτικές συμβάσεις, ότι δεν μπορεί να εφαρμόζονται ευθέως οι διατάξεις των άρθρων 197 και 198 αλλά κατ' αναλογία. Και το ορθότερο θα ήταν να πει σε αυτήν την περίπτωση μία λέξη. Ότι εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις των άρθρων 197 και 198 ως γενικές αρχές και να αφήσει το διοικητικό δικαστή στο τέλος να μπορέσει και εκείνος μέσα από αυτές τις διατάξεις να επιφέρει τις μεταβολές που είναι απαραίτητο να επέλθουν εξαιτίας της μεγάλης σημασίας των διοικητικών συμβάσεων και δη των διοικητικών συμβάσεων για τις οποίες μιλάμε εδώ.

Η τελευταία μου παρατήρηση αφορά το άρθρο 11. Να θυμίσω ότι πρέπει να διευκρινίσουμε ποιος είναι ο χρόνος -και από πότε

αρχίζει- της μεταβατικής περιόδου. Γιατί είναι πολύ χρήσιμο να έχουν οι διάδικοι, οι δικηγόροι μία μεταβατική περίοδο –σύντομο περίοδο- ικανή για να μπορέσουν να συνηθίσουν στη νέα αυτή διαδικασία. Πρόκειται για τεράστιας σημασίας συμβάσεις και διακυβεύονται τεράστια συμφέροντα για το δημόσιο και για τους ιδιώτες. Δεν πρέπει να γίνουν δικηγορικά λάθη που θα μπορούσαν να είναι μοιραία. Πρέπει να υπάρχει χρόνος περίσκεψης και αφομοίωσης του περιεχομένου αυτού του νομοσχεδίου για να μπορέσουμε να κάνουμε εκείνο που πρέπει μελλοντικά.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή που επιδείξατε στην υπέρβαση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Η ανοχή ως προς το χρόνο ήταν επιβεβλημένη εξαιτίας των ευστόχων νομικών παρατηρήσεων σας.

Ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας πρώην Υπουργός, πρώην Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συζητούμενο νομοσχέδιο ενσωματώνεται η κοινοτική οδηγία 2007/66 στο εθνικό δίκαιο. Ουσιαστικά αντικαθίστανται προηγούμενοι νόμοι, ο ν. 2522/97 και ο ν. 2854/2000. Έτσι εκσυγχρονίζεται και ενοποιείται το πλαίσιο που έχει σχέση με τα θέματα δικαστικής προστασίας των δημοσίων συμβάσεων, έργων προμηθειών και υπηρεσιών. Με καθυστέρηση, όπως άκουσα ότι ειπώθηκε πριν. Μικρή είναι η καθυστέρηση, αν κρίνω μάλιστα από την πάγια τακτική όπως καθιερώθηκε επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης, τα πεντέμισι χρόνια, να ενσωματώνουμε καθυστερημένα τις οδηγίες και υπό την απειλή παραπομπής Εδώ έρχεται μπορώ να πω, σχεδόν εγκαίρως.

Ειδικότερα προβλέπεται και η δικαστική προστασία πριν από την υπογραφή της σύμβασης και η δικαστική παρέμβαση σε συναφθείσα παρανόμως σύμβαση και να ποιείται η διαδικασία επίλυσης διαφορών. Καθορίζονται τα αρμόδια όργανα, όπως εν προκειμένω αποκλειστικά τα διοικητικά εφετεία.

Εγώ θεωρώ -και το λέω μετά λόγου γνώσεως- ότι είναι θετικές διατάξεις. Ένα σημαντικό βήμα και ως προς την ενίσχυση της διαφάνειας μέσω ενός υψηλότερου βαθμού δικαστικής προστασίας σε όλα τα στάδια και ως προς την επιτάχυνση επίλυσης των διαφορών. Επομένως έχουν προστιθέμενη αξία αυτές οι ρυθμίσεις, αφού ενισχύουν την ασφάλεια του δικαίου, επιταχύνουν την επίλυση των διαφορών και επομένως διευκολύνουν τον ανταγωνισμό. Αυτό έχει θετικές επιπτώσεις και στην ποιότητα και στο κόστος των, μέσω των συμβάσεων, παρεχομένων υπηρεσιών.

Άκουσα και τον κ. Παυλόπουλο με τον οποίο -ίσως δεν θυμάται- είχαμε πολλές αντιδικίες στην Αίθουσα πάνω σ' αυτό το θέμα. Λέγατε επανειλημμένα, κύριε συνάδελφε, ότι η δικαστική προστασία όπως είχε γίνει με τους προηγούμενους νόμους δεν κάλυπτε ορισμένα ζητήματα διαφάνειας. Άκουσα σήμερα βελτιωμένη τη θέση σας. Είπατε ότι είναι ένα εξελισσόμενο θέμα. Πράγματι είναι εξελισσόμενο και πολύπλοκο θέμα η δικαστική προστασία. Επειδή εγώ έχω χειριστεί το θέμα από το υπουργικό πόστο του ΥΠΕΧΩΔΕ, μάλιστα την εποχή που διαμορφωνόταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση το πλαίσιο. Κυρίως είχαμε τότε το θέμα της προσαρμογής της νομοθεσίας των δημοσίων έργων και είχαμε αλληπάλληλες διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση πάνω σ' αυτό. Με την εμπειρία αυτή είπα στον Υπουργό και στην επιτροπή ότι εκείνο που θα πρέπει να μας απασχολήσει εδώ είναι να εξασφαλίσουμε την ισορροπία μεταξύ της ανάγκης και υποχρέωσης να υπάρχει δικαίωμα προστασίας στον κάθε ενδιαφερόμενο, αλλά και της αποτροπής άσκησης καταχρηστικής εξουσίας. Διότι, τουλάχιστον στον τομέα των δημοσίων έργων, κύριε Υπουργέ -και πρέπει να το γνωρίζετε- έχουμε φαινόμενα εργολάβων που είναι στην πράξη εργολάβοι των ενστάσεων και προσφυγών, ασκούντες κατάχρηση δικαιωμάτων, μπλοκάρουν τα έργα. Είναι γνωστά μάλιστα στην αγορά τα ονόματα. Επομένως είναι και αυτό το ζήτημα που θα πρέπει να δούμε, δηλαδή, το ζήτημα της μη κατάχρησης του δικαιώματος.

Εν πάση περιπτώσει, το είπα και την άλλη φορά, κύριε Υπουργέ, προβλέπεται να πηγαίνουν στο Συμβούλιο της Επι-

κρατείας, ανεξάρτητα ύψους, όλες οι σχετικές διαφορές σε συμβάσεις που έχουν σχέση με τους τομείς ύδατος, ενέργειας, μεταφορών και ταχυδρομικών υπηρεσιών. Πράγματι, είναι σημαντικοί τομείς, γι' αυτό το βάζει και η οδηγία, αλλά είναι δυνατόν το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο είναι ήδη φορτωμένο -όλοι μιλούν για καθυστερήσεις εκδίκασης υποθέσεων- να φορτωθεί ακόμη και με διαφορές πάνω σε αυτούς τους τομείς, συμβάσεων που είναι μικρού οικονομικού αντικείμενου; Παρ' όλο που η οδηγία δεν κάνει εξαίρεση και γι' αυτό το περιλαμβάνει και στη ρύθμιση, εγώ θα έλεγα ότι αυτό θα έπρεπε να το ξανασκεφθούμε.

Επίσης, θα έπρεπε να δούμε ξανά να ξανασκεφθούμε μήπως θα ήταν δυνατόν να συντημθεί, παρ' όλο που έχει ήδη συντημθεί αρκετά, ακόμα παραπέρα η διαδικασία από την κατάθεση προδικαστικής προσφυγής μέχρι την αίτηση για ασφαλιστικά μέτρα και την οριστική εκδίκαση της υπόθεσης. Το βλέπω ως αναγκαίο αν αναλογιστούμε μάλιστα ότι καθορίζεται πως κατά το μεσοδιάστημα αυτό υπάρχει κώλυμα για τη σύναψη της σύμβασης.

Ο κ. Παυλόπουλος με κάλυψε στο θέμα με τον έλεγχο των συμβάσεων από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Εκεί κάπου θα πρέπει να ξεκαθαριστούν τα ζητήματα ενδεχομένων καθυστερήσεων ή τριβών. Δεν ξέρω πώς το έχετε δει, κύριε Υπουργέ. Όπου υπάρχει έλεγχος συμβάσεων από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ίσως πρέπει να έχουμε διαφοροποίηση των ρυθμίσεων.

Κλείνω με την τελευταία παρατήρηση στο άρθρο 8. Σας το είχα πει και στην επιτροπή και λόγω σημασίας το επαναλαμβάνω κύριε Υπουργέ. Στη σχετική ρύθμιση προβλέπεται ότι ο ενδιαφερόμενος μπορεί να προσφύγει στη δικαιοσύνη για κήρυξη ακυρότητας της σύμβασης, όταν αυτή συνάφθηκε παρανόμως δηλαδή, χωρίς να πληρούνται συγκεκριμένες αυστηρές προϋποθέσεις που θέτει η οδηγία. Τέτοιες προϋποθέσεις είναι η σύμβαση να ανατέθηκε χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αν δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αναστολής σύναψης της σύμβασης. Από την άλλη -και σωστά- προβλέπεται ότι ακόμη και αν συντρέχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να μην κηρύξει άκυρη τη συνέχιση της εκτέλεσης της σύμβασης, αν το επιβάλλουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ή αν η ακύρωσή της θα οδηγούσε σε «δυσανάλογες συνέπειες».

Όπως είπα, συμφωνώ με τη διάταξη, όμως είναι αναγκαίο να ξεκαθαρίσουμε τι σημαίνει δυσανάλογες συνέπειες. Έφερα στην επιτροπή το παράδειγμα του Αχελώου. Σας είπα τότε ότι έχουν γίνει έργα στον Αχελώο, τα οποία με διάφορες προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας έχουν σταματήσει και κινδυνεύουν ενδεχομένως με καταστροφή. Προχθές δημοσιεύθηκαν δύο πορίσματα μετά την ομιλία μου στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ -που λένε παρόμοια πράγματα, ότι στη σήραγγα του Αχελώου που έχει σταματήσει, κινδυνεύουν τα έργα. Πρέπει να γίνουν πρόσθετα έργα, γιατί κινδυνεύουν με καταστροφές τα εκτελεσθέντα έργα. Ερωτώ λοιπόν: Σε τέτοιες περιπτώσεις είναι «δυσανάλογη συνέπεια» η απειλή π.χ. καταστροφής ενός έργου, ώστε να πρέπει να συνεχιστεί; Δηλαδή, είναι κάποια ζητήματα, τα οποία θα βρούμε στην πράξη. Αυτό θέλω να πω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, για να είμαι και στο χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε, συνολικά πιστεύω ότι με το νομοσχέδιο προσεγγίζονται με ολιστικό τρόπο τα θέματα της δικαστικής προστασίας, κατά τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων και ρυθμίζεται με θετικό τρόπο η ενοποίηση του νομικού καθεστώτος που διέπει αυτές τις συμβάσεις.

Συνεπώς πρόκειται για μία θετική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, την οποία και υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Καλείται τώρα στο Βήμα η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Ηρακλείου κ. Μαρία Σκραφνάκη, να λάβει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό

σχέδιο νόμου, που αφορά τη δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων ενσωματώνεται η νέα οδηγία 2007/66 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία τροποποιεί την οδηγία 89 και την οδηγία 92, οι οποίες ήδη είχαν ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο με τους ν. 2522/1997 και 2854/2000.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι ένα άριστο νομοθέτημα και αξίζουν συγχαρητηρίων τόσο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για τη νομοθετική πρωτοβουλία, όσο και στα μέλη της επιτροπής που συνέταξαν το κείμενο του νομοσχεδίου, οι οποίοι είναι άριστοι νομικοί και δικαστές με εμπειρία και γνώση των θεμάτων που εισάγει ο νόμος.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θα ενισχύσει τη διαφάνεια στην ανάθεση των έργων και των συμβάσεων, θα καταπολεμήσει τη διαφθορά, θα συμβάλει στην καλύτερη λειτουργία των υπηρεσιών και των αναθετουσών αρχών, θα υπάρξει επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης στη δικαστική προστασία και στην ανάθεση των έργων και βεβαίως θα αποσυμφορηθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας από την πληθώρα των υποθέσεων που έχει.

Με το νομοσχέδιο αυτό επιτυγχάνονται οι εξής βασικοί στόχοι: Πρώτον, με την ενσωμάτωση της νέας οδηγίας θα ισχύει ένα και μοναδικό νομοθέτημα για την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, τόσο για την ανάθεση των δημοσίων έργων στις προμήθειες και στις υπηρεσίες, όσο και στις διαφορές που προκύπτουν από τις διαδικασίες ανάθεσης συμφωνιών πλαισίων, συμβάσεων παραχώρησης δημοσίων έργων και δυναμικών συστημάτων αγορών.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του νομοσχεδίου κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από παραβίαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, δικαιούται να ζητήσει προσωρινή δικαστική προστασία, ακύρωση της παράνομης πράξης της αναθέτουσας αρχής ή της υπογραφείσας σύμβασης και επιδίκαση αποζημίωσης.

Δεύτερον, επιβάλλεται ελάχιστη ανασταλτική προθεσμία δέκα ημερών αφ' ότου έλαβε πλήρη γνώση της παράνομης πράξης ή παράλειψης, που βλάπτει τα συμφέροντά του, προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, η οποία οφείλει να αποφανθεί αιτιολογημένα μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής. Επίσης, μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών δίνεται η δυνατότητα άσκησης ασφαλιστικών μέτρων από τη ρητή ή σιωπηρή απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής.

Τρίτον, ενοποιείται η δικαιοδοσία επίλυσης των διαφορών, και καθίστανται αρμόδια κατά κανόνα τα κατά τόπους διοικητικά εφετεία, ανεξαρτήτως της μορφής της αναθέτουσας αρχής ως νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Το διοικητικό εφετείο θα δικάζει τις τακτικές υποθέσεις με τριμελή σύνθεση, ενώ η προσωρινή προστασία θα παρέχεται στους ενδιαφερόμενους από τον Πρόεδρο εφετών του οικείου διοικητικού εφετείου. Με αυτόν τον τρόπο έχουμε επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, θα προχωρήσουν και θα ξεκολλήσουν γρήγορα τα έργα, εφόσον βέβαια κύριε Υπουργέ, υπάρχει και σχετική στελέχωση των διοικητικών εφετείων. Επίσης, θα αποσυμφορηθεί και το Ανώτατο Δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο μέχρι σήμερα ήταν αρμόδιο για την εκδίκαση όλων των υποθέσεων ανάθεσης έργων κ.λπ., των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς θα αφαιρεθεί ένας μεγάλος όγκος υποθέσεων και αυτό συμβάλλει στην έγκαιρη απονομή της δικαιοσύνης στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Παραμένουν, βέβαια, στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας μόνο οι υποθέσεις ιδιαίτερης νομικής και οικονομικής σπουδαιότητας, οι οποίες αφορούν συμβάσεις παραχώρησης δημοσίων έργων ή υπηρεσιών, οι συμβάσεις που εμπίπτουν στην οδηγία 2004/14 και οι συμβάσεις μεγάλης αξίας προϋπολογισμού άνω των 15.000.000 ευρώ συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ.

Η ενοποίηση της δικαιοδοσίας για τη δικαστική προστασία από τα διοικητικά εφετεία, ανεξάρτητα εάν η αναθέτουσα αρχή είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου είναι αναγκαία, αφού η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσπίσει εδώ και πολλά χρόνια ένα ενιαίο δικονομικό σύστημα εκδίκασης όλων των δια-

φορών ανάθεσης έργων, συμβάσεων και προμηθειών. Επίσης, η ερμηνεία των διατάξεων για την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων πρέπει να γίνεται μ' έναν ενιαίο τρόπο, δεδομένου, ότι κατά την μέχρι τώρα ερμηνεία και εφαρμογή των ίδιων διατάξεων παρατηρήθηκαν αρκετές και σημαντικές διαφορές μεταξύ της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και των πολιτικών δικαστηρίων, δηλαδή των μονομελών πρωτοδικείων που ήταν αρμόδια στην εκδίκαση των υποθέσεων αυτών.

Πραγματοποιώντας αυτές τις αλλαγές στη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων, στην παρεχόμενη δικαστική προστασία, κατά τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων επιτυγχάνουμε την ενίσχυση της διαφάνειας, συμβάλλουμε στην καταπολέμηση της διαφθοράς και καθιστούμε τη χώρα μας πιο ανταγωνιστική και πιο ελκυστική σε εγχώριους και ξένους επενδυτές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία κινείται στη σωστή κατεύθυνση, ενισχύει τη διαφάνεια, όπως προανέφερα και την ανταγωνιστικότητα και επομένως βοηθά την ανάπτυξη του τόπου, τη στιγμή που χρειάζεται η χώρα μας τέτοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες αυτή τη δύσκολη στιγμή που περνάμε. Γι' αυτό αξίζουν συγχαρητήρια στον κύριο Υπουργό.

Ψηφίζω, βεβαίως, το νομοσχέδιο και καλώ και όλους σας να το υπερψηφίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Σκραφνάκη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χάρης Καστανίδης, για 18' λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα χρειαστώ λιγότερο χρόνο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ και όλους τους συναδέλφους για τη συμμετοχή τους στη συζήτηση του νομοσχεδίου που εξετάζουμε σήμερα.

Το νομοσχέδιο το οποίο εισηγείται η Κυβέρνηση στη Βουλή των Ελλήνων είναι η ενσωμάτωση δικονομικής οδηγίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, υπ' αριθμ. 2007/66, δικονομική οδηγία που ενοποιεί δύο προηγούμενες δικονομικές οδηγίες και ενοποιεί διά της αντικαταστάσής τους και τους δύο προϊσχύσαντες νόμους με τους οποίους ενσωματώθηκαν αυτές οι δικονομικές οδηγίες, το ν. 2522/1997 και το ν. 2854.

Με την εφαρμογή της δικονομικής οδηγίας 2007/66 θα επιτευχθούν τρεις κυρίως στόχοι: Πρώτον, θα υπάρξει πιο αποτελεσματική δικαστική προστασία κατά το στάδιο πριν από τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων, έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, κυρίως με την καθιέρωση ανασταλτικής προθεσμίας, που παρέχει έτσι τη δυνατότητα σε όσους επιζητούν τη δικαστική προστασία να μη βρεθούν προ του απροόπτου γεγονότος να υπογράφονται σε χρόνους βιαστικούς συμβάσεις. Δεύτερον, επιτυγχάνεται ο στόχος να ακυρωθεί μία ακύρως συναφθείσα σύμβαση από το δικαστήριο. Και κυρίως τρίτον, να ενοποιηθεί –και ήταν αναγκαία αυτή η ενοποίηση– η δικαιοδοσία των δικαστηρίων που κρίνουν τέτοιου είδους συμβάσεις.

Μέχρι τώρα περισσότερα δικαστήρια κρίνουν δημόσιες συμβάσεις προμηθειών, έργων και υπηρεσιών. Παραδείγματος χάριν, οι συμβάσεις στις οποίες ανάδοχος ήταν τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, εκρίνοντο από τα πολιτικά πρωτοδικεία. Άλλες συμβάσεις, οι περισσότερες, κρίνονταν από τα διοικητικά δικαστήρια, κυρίως από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτή η διαφοροποίηση της αρμοδιότητας είχε σαν αποτέλεσμα να υπάρχουν νομολογιακές αντιθέσεις. Τώρα υπάρχει μία καθαρή γραμμή. Τα διοικητικά εφετεία αναλαμβάνουν την αρμοδιότητα για την κρίση των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών, έργων και υπηρεσιών και προβλέπεται μόνο εξαίρεση για συμβάσεις μεγάλης σπουδαιότητας, όπως είναι αυτές άνω των 15.000.000 ευρώ, για συμβάσεις παραχώρησης ή για συμβάσεις που ανήκουν στον τομέα της ενέργειας, ύδατος και μεταφορών, οι οποίες κρίνονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Η υποχρέωση της χώρας μας ήταν να εναρμονιστούμε με τη δικονομική οδηγία 2007/66 μέχρι το τέλος του περασμένου

έτους. Και επειδή ασκήθηκε κριτική ότι πιθανότατα καθυστερήσαμε, θέλω να σας πω, κυρία Πιπιλή, ότι η σύσταση της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής υπό τον αντιπρόεδρο του Συμβουλίου Επικρατείας κ. Ράντο, έγινε από τον προκάτοχό μου Υπουργό, ίσως κοντά στην προθεσμία της λήξης, πάντως η επιτροπή η οποία έκανε ό,τι μπορούσε για να προλάβει το χρόνο, παρέδωσε σε εμένα την αιτιολογική έκθεση, το σχέδιο νόμου και την έκθεση συνεπειών των ρυθμίσεων στο τέλος Απριλίου τρέχοντος έτους. Τότε παρέδωσε η επιτροπή στον Υπουργό Δικαιοσύνης και από το τέλος Απριλίου μέχρι τώρα αφού χρειάστηκε να τηρήσουμε όλες τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και προθεσμίες, συζητείται στη Βουλή και ψηφίζεται. Άρα, δεν υπήρξε από την πλευρά της Κυβέρνησης καθυστέρηση.

Μερικές διευκρινήσεις σχετικά με παρατηρήσεις συναδέλφων. Βεβαίως είναι απολύτως αναγκαίο να υποστηρίξουμε με την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή και με επαρκή αριθμό δικαστικών υπαλλήλων τα δικαστήριά μας. Δεν θέλω να ανατρέξω στο παρελθόν, γιατί δεν έχει σημασία αυτήν την ώρα.

Με πολύ γοργούς ρυθμούς το Υπουργείο Δικαιοσύνης φρόντισε, αξιοποιώντας κονδύλια που είναι στα πλαίσια του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και κυρίως αξιοποιώντας τα προγράμματα της διοικητικής μεταρρύθμισης και της ψηφιακής σύγκλισης, να ετοιμάσει σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα προγράμματα που αφορούν τη λεγόμενη «ψηφιακή δικαιοσύνη». Ό,τι υπήρχε στο μακρύ παρελθόν πίσω μας ήταν μόνο μία σύμβαση, χρηματοδοτούμενη από κρατικούς μάλιστα πόρους, εθνικούς πόρους, για τη μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των τριών μεγάλων πολυμελών Πρωτοδικείων της χώρας. Τίποτα άλλο. Πέντε έως έξι μεγάλα έργα που αφορούν την ψηφιακή σύγκλιση, αλλά και τη διοικητική μεταρρύθμιση και σχετίζονται κυρίως με την ηλεκτρονική ροή της δίκης έχουν τελειώσει -από την ηλεκτρονική κατάθεση του δικογράφου μέχρι την παρακολούθηση των ηλεκτρονικών αποτελεσμάτων της δίκης- γιατί πρέπει να υπάρξει ένας βαθύς εκσυγχρονισμός στα δικαστήριά μας. Επίσης μελετήθηκαν και εξεδόθησαν τα τεχνικά δελτία και ήδη ανακοινώνονται οι προσκλήσεις ενδιαφέροντος με στόχο από την στιγμή που θα υπάρξει ο ανάδοχος, δηλαδή θα υπολογίσετε περίπου σε ένα με ενάμιση μήνα από σήμερα να έχουν παραδοθεί σε δεκαοκτώ με είκοσι τέσσερις μήνες τα έργα.

Σε ό,τι αφορά τον αριθμό των δικαστικών υπαλλήλων πρέπει να πω ότι έχουμε πολύ μεγάλη πίεση. Υπάρχουν 2.130 περίπου κενές οργανικές θέσεις δικαστικών υπαλλήλων. Πράγματι, με νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών και όχι ως αποτέλεσμα της πίεσης της τρόικας -γιατί αυτό έγινε νωρίτερα, ο νόμος αυτός ψηφίστηκε νωρίτερα- ανεστάλησαν οι προσλήψεις για το έτος 2010, ακόμα και όταν είχαμε οριστικούς πίνακες κατάταξης των δικαστικών υπαλλήλων. Είναι ένας αγώνας δρόμου που κάνουμε αυτήν την ώρα σε συνεννόηση με τον Υπουργό Οικονομικών και τον Υπουργό Εσωτερικών να βρούμε μία λύση, ώστε, ει δυνατόν, αυτοί που πέρασαν στο διαγωνισμό των δικαστικών υπαλλήλων που περαιώθηκε με την οριστική κατάταξη από το ΑΣΕΠ εντός του 2010, να προσληφθούν εντός του 2010 και όχι από την 1.1.2011.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας ελαφρύνεται κατά πολύ, διότι η ύλη που αναλαμβάνουν με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία τα Διοικητικά Εφετεία ήταν ύλη μέχρι τώρα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Άρα το Συμβούλιο της Επικρατείας ανακουφίζεται, ώστε να ασχοληθεί με άλλες σοβαρές υποθέσεις.

Γενικώς, όμως, θέλω να ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα θέματα της επιτάχυνσης τα αντιμετωπίζουμε με δύο νομοσχέδια που αφορούν τη διοικητική δίκη και την ποινική δίκη, νομοσχέδια που είναι έτοιμα, βρίσκονται ήδη στο στάδιο της διαβούλευσης. Με τα νομοσχέδια αυτά επιχειρείται μια εκτεταμένη επέμβαση στην απονομή της δικαιοσύνης -της ποινικής και της διοικητικής δικαιοσύνης- και έχουμε πολύ σύντομα την ευκαιρία να τα συζητήσουμε. Με αυτά ευελπιστεί η Κυβέρνηση να δώσει μία πρώτη ώθηση στα θέματα εξορθολογισμού και επιτάχυνσης στην απονομή της δικαιοσύνης.

Σχετικά με ορισμένες παρατηρήσεις του συναδέλφου κ. Παυλόπουλου δίνω τις ακόλουθες απαντήσεις:

Ως προς το άρθρο 2, εάν θα πρέπει να διατυπώσουμε διαφο-

ρετικά την πρώτη πρόταση που έχει ως εξής «κάθε ενδιαφερόμενο ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον», ο κ. Παυλόπουλος διατύπωσε τον προβληματισμό μήπως η ακριβής έκφραση είναι: «δικαιολογεί έννομο συμφέρον». Η διατύπωση αυτή, όπως είναι στο άρθρο 2 είναι επανάληψη αντίστοιχου άρθρου του ν. 2522/1997. Ο αόριστος χρόνος σχετίζεται με την πιθανότητα κάποιου να έχει προσφύγει κατά τη φάση της προκήρυξης του έργου ή του διαγωνισμού, της δημοσίας πρόσκλησης, αλλά για κάποιο λόγο να αποκλείστηκε από την αναθέτουσα αρχή. Μεταγενέστερα, όμως, ζητώντας προσωρινή δικαστική προστασία πριν από τη σύναψη της σύμβασης, παρ' ό,τι γεννήθηκε σε προηγούμενη φάση το δικαίωμά του, να μην βρεθεί στερημένος του δικαϊματός του για δικαστική προστασία.

Σε ό,τι αφορά το «αμετακλήτως», η κρίση δηλαδή σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο διοικητικά εφετεία που προσδιορίζεται στο άρθρο 3, θέλω να επισημάνω ότι πράγματι θα ετίθετο θέμα προσβολής της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, εάν ο πρώτος και τελευταίος βαθμός κρίσης αφορούσε τα πρωτοβάθμια δικαστήρια.

Έχει νομολογηθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι όταν ο πρώτος και τελευταίος βαθμός κρίσης αφορά τα ανώτερα δικαστήρια, δεν τίθεται θέμα ελλείψεως δικονομικών εγγυήσεων για δίκαιη δίκη, συνεπώς, επειδή στην προκειμένη περίπτωση η κρίση των σχετικών συμβάσεων και η αίτηση παροχής προστασίας αφορά τα διοικητικά εφετεία, τα οποία είναι ανώτερα δικαστήρια, δεν τίθενται θέματα παραβίασης της ΕΣΔΑ.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 6 δεν νομίζω ότι χρειάζονται κυρώσεις. Υποθέτω ότι εννοείτε ποινικές κυρώσεις. Νομίζω ότι θα πρέπει να μείνουμε στο πνεύμα της οδηγίας και να επιτρέψουμε μόνο τις διοικητικές κυρώσεις.

Σε ό,τι αφορά την προδικαστική προσφυγή του άρθρου 4. Η προδικαστική προσφυγή είναι προϋπόθεση του παραδεκτού της αιτήσεως αναστολής, άρα δεν σημαίνει ότι οπωσδήποτε δεσμεύει και τους μετέπειτα προβαλλόμενους λόγους. Γι' αυτό ακριβώς και δεν τη χαρακτηρίσαμε ως ενδικοφανή προσφυγή. Η ενδικοφανής προσφυγή είναι προϋπόθεση του παραδεκτού της αιτήσεως ακυρώσεως, αλλά η προδικαστική προσφυγή αφορά το στάδιο της αναστολής εκτελέσεως.

Τέλος, θα κλείσω με μία γενικότερου ενδιαφέροντος πολιτική παρατήρηση. Δεν αντιμετωπίζεται η διαφθορά μόνο με νομοθετικές πρωτοβουλίες και ρυθμίσεις ούτε μόνο με τέτοιου είδους νομοθετικές πρωτοβουλίες, που είναι απολύτως χρήσιμες. Χρειάζεται, πρώτον, ισχυρή επιθυμία ολόκληρου του πολιτικού συστήματος ότι θα έχει συγκεκριμένο σχέδιο και απόλυτη αποφασιστικότητα στην πάταξη της διαφθοράς και δεύτερον, χρειάζεται κάποια στιγμή να επέμβουμε εκεί όπου κυρίως παράγεται η διαφθορά, δηλαδή στην διαδικασία παραγωγής δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

Το νομικό πλαίσιο που αφορά τα δημόσια έργα, τις προμήθειες, τις συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών είναι που χρειάζεται να το αλλάξουμε με γενναιότητα και ρηξικέλευθο πνεύμα, για να οδηγηθούμε σε καλύτερες και πιο αποτελεσματικές λύσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Ιωάννη Βλαντή, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η τελευταία τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού δεν αφήνει πολλά περιθώρια. Θέλω να αναφερθώ μόνο σε μία κουβέντα που η αξιότιμη και αγαπητή εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας είπε στην αρχή της τοποθέτησής της, ότι ουδόλως ενδιαφέρει τους πολίτες αυτό το νομοθέτημα. Είναι αληθοφανές, βέβαια, αλλά δεν είναι αλήθεια. Είναι όντως έτσι όπως το λέτε. Είναι όμως πολύ ουσιαστικό αυτό το νομοθέτημα. Γιατί είναι ουσιαστικό; Γιατί η εκτέλεση ενός δημόσιου έργου ή μίας σύμβασης προμήθειας, μίας ανάθεσης οποιασδήποτε δράσης που αφορά το δημόσιο κι έναν ιδιώτη, μας αφορά όλους μας.

Αφορά στην ταχύτητα της παραγωγής του έργου, αφορά στην αριότητα της κατασκευής του, αν θα είναι τεχνικά άρτιο, άρα

καλό για χρήση, αφορά στην «οικονομικότητα» του έργου.

Πού βρίσκονται οι πηγές της κακοδιαμονίας στην παραγωγή των δημοσίων έργων στη χώρα μας; Βρίσκονται στις «γκρίζες ζώνες» σ' όλο το φάσμα της παραγωγής από την έναρξή τους, δηλαδή από τον τρόπο της ανάθεσής τους μέχρι την εκτέλεσή τους, δηλαδή από τη σύμβαση που θα υπογράψετε, από τους όρους της σύμβασης, από την αρτιότητα της μελέτης και από τον τρόπο της χρηματοδότησης.

Νομίζω, λοιπόν, ότι εδώ μ' αυτή την ενσωμάτωση της οδηγίας 66/2007 βελτιώνουμε κατά πολύ –εγώ δεν θα έλεγα ότι λύνουμε– αυτό το κομμάτι που λέγεται «τρόπος ανάθεσης». «Καθαρίζει» δηλαδή το τοπίο και μία «γκρίζα ζώνη» γίνεται πιο «καθαρή». Το ότι βελτιώνεται η ταχύτητα αντιμετώπισης των όποιων προσφυγών είναι σημαντικό, δηλαδή αυτό που λέμε ότι Συμβούλιο της Επικρατείας σημαίνει δεκαοκτώ έως τριάντα μήνες καθυστέρηση, αυτό μπορούμε πλέον να το αποφύγουμε. Το διοικητικό εφετείο μπορεί πολύ ταχύτερα να αντιμετωπίσει οποιοδήποτε πρόβλημα, όπως επίσης και πολύ αποτελεσματικότερα από ένα μονομελές πρωτοδικείο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό είναι ένα σημαντικό νομοθέτημα το οποίο συμβάλλει στην παραγωγή. Έργα υπάρχουν και θα υπάρχουν, μικρά και μεγάλα. Δεν μπορεί να έχουμε αγοραφοβία, όπως άκουσα από τον φίλατο Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος. Υπάρχουν και μεγάλα έργα, τα οποία πρέπει να τα εκτελούν μεγάλες εταιρείες. Δεν μπορούν να τα εκτελούν τα συμπαθέστατα συνδικάτα οικοδόμων. Δεν γίνεται αυτό. Υπάρχουν μεγάλες εταιρείες, υπάρχουν πολύπλοκες συμβάσεις, υπάρχουν τρόποι ανάθεσης. Αυτά, λοιπόν, που αναγκαστικά υπάρχουν και πρέπει να υπάρχουν, πρέπει να τα κάνουμε ξεκάθαρα. Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή η νομοθετική παρέμβαση συμβάλλει προς αυτή την κατεύθυνση, γι' αυτό και είναι απόλυτα θετική.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ελπίζω να μην έκανα κατάχρηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Ανατολάκης έχει το λόγο για δύο λεπτά και μετά ο κ. Παυλόπουλος για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απλά θα ήθελα να πω κάτι στον κύριο Υπουργό. Στο άρθρο 4 στην παράγραφο 1 που λέει «μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών», ζητάω την κατανόηση του κυρίου Υπουργού αν μπορεί αυτό να γίνει δεκαπέντε μέρες. Θα περιμένουμε, βέβαια, θα έλθει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το έχει ακούσει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν είπα ότι είναι αντισυνταγματικό και αντίθετο με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου το να αποφαίνονται αμετακλήτως σε τόσο μεγάλες διαφορές τα δικαστήρια σ' ένα και μόνο βαθμό σε επίπεδο εφετείου, ο κύριος Υπουργός μου αντέτεινε ότι υπάρχει νομολογία του δικαστηρίου του Στρασβούργου σύμφωνα με την οποία όταν μιλάμε για ανώτερα δικαστήρια δικαιολογείται αυτό το πράγμα. Δεν είναι έτσι. Πρώτα-πρώτα και να ήταν έτσι, τα ελληνικά δικαστήρια –και συγκεκριμένα το Συμβούλιο της Επικρατείας που είναι και ο φυσικός δικαστής που κρίνει τη συνταγματικότητα αυτών των θεμάτων– έχουν δεχθεί πάντα ότι ακόμα και όταν αίτηση ακυρώσεως δικάζεται στο εφετείο και όχι στο Συμβούλιο της Επικρατείας, πάντα υπάρχει έφεση. Από τότε που μεταφέρθηκαν ακυρωτικές διοικητικές διαφορές από το Συμβούλιο της Επικρατείας στο εφετείο, πάντα υπάρχει έφεση, δεύτερος βαθμός, ακόμα και σε ακυρωτικές διαφορές, ναι ή όχι; Γιατί; Διότι έτσι ερμήνευσε το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Δεύτερον, είναι νοητό να μιλάμε για διοικητικές διαφορές ουσίας, δηλαδή για προσφυγή –κύριε Πρόεδρε, και με τη νομική σας ιδιότητα αναφέρονται– και είναι δυνατό να μιλάμε για τέτοιου είδους διαφορές και να μην υπάρχει αναίρεση; Είναι αδιανόητο αυτό για λόγους ενότητας της νομολογίας σε τόσο μεγάλα θέ-

ματα. Αυτά είναι θέματα ασφάλειας δικαίου.

Διαφωνώ λοιπόν με την ερμηνεία που δόθηκε σ' αυτή τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Δεν έχει πει αυτό το πράγμα η νομολογία και γι' αυτό είμαι βέβαιος και το καταθέτω. Δείτε το και στην πορεία, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι ανάγκη –το τονίζω– με την ερμηνεία που το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει δώσει. Έχει δεχθεί ότι και όταν ακυρωτικές διαφορές με αίτηση ακυρώσεως πάνε από το Συμβούλιο της Επικρατείας στο διοικητικό εφετείο, πάντα υπάρχει έφεση. Σήμερα ακόμα δείτε το στο Υπουργείο. Υπάρχει ή δεν υπάρχει πάντα έφεση; Γιατί τότε δεν αρκέστηκε, μέχρι σήμερα ο νομοθέτης στο να το αναθέσει στα διοικητικά εφετεία και να τελειώσει εκεί το πράγμα; Ιδίως στα θέματα ουσίας καλά να μην υπάρχει έφεση, αλλά ούτε αναίρεση για την ενότητα της νομολογίας; Ξέρετε τι σημαίνει, κάθε εφετείο να ερμηνεύει, όπως εκείνο θέλει, και να ξέρει ότι είναι ανέλεγκτο, ακόμα και σε επίπεδο αναιρετικού δικαστή; Μιλάω για τις διαφορές ουσίας, όχι για τις ακυρωτικές. Δεν νοείται εκεί αίτηση αναίρεσεως.

Ξέρω ότι έγκριτοι και έγκυροι δικαστές ήταν εκείνοι οι οποίοι συνέταξαν το σχέδιο νόμου. Ξέρω ποιος προήδρευε και ξέρω το κύρος του. Εγώ θα προτιμούσα να το δείτε στην πορεία και να ξανασυζητήσετε μαζί του, αν είναι ποτέ δυνατό να έχουμε έναν τέτοιου είδους περιορισμό σ' ένα τόσο μεγάλο ζήτημα.

Επαναφέρω το θέμα γιατί είναι μία λέξη. Φοβάμαι ότι θα δημιουργήσει προβλήματα η ευθεία εφαρμογή για το προσυμβατικό πταίσμα στα άρθρα 197 και 198 του Αστικού Κώδικα. Αν επιμένω για την ανάλογη εφαρμογή, επιμένω διότι επιτρέπει στο διοικητικό δικαστή, στο προσυμβατικό πταίσμα να επιφέρει με τη μορφή γενικών αρχών αλλαγές στο καθεστώς του Αστικού Κώδικα, που είναι πλήρως προσαρμοσμένες σήμερα στις ιδιωτικές διαφορές και βεβαίως, στις συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου και όχι στις διοικητικές συμβάσεις.

Μην με παρεξηγήσετε, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι εμμονές νομικοί αυτές που σας λέω, αλλά είναι κάτι που μπορούμε να το δούμε στην πράξη, γιατί μιλάμε για αντικείμενα τεράστια σημασίας, για διοικητικές συμβάσεις πρωτόγνωρης σημασίας για τα δεδομένα της ελληνικής έννομης τάξης.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επέμενα κι εγώ να σας δώσω δύο λεπτά, εσείς επιμένετε ένα λεπτό και τελικά χρειαστήκατε τρίαμισι λεπτά.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των συναδέλφων που είχαν ζητήσει το λόγο.

Κύριε Υπουργέ, θα πείτε δύο λόγια πριν κλείσουμε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω αντίρρηση να κάνω δεκτή την παρατήρηση του κ. Παυλόπουλου στο άρθρο 9. Συνεπώς στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 9 η διατύπωση γίνεται: «κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 197 και 198 του Αστικού Κώδικα», δηλαδή προστίθεται η λέξη «ανάλογη» μετά τη λέξη «κατ'». «Κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 197 και 198 του Αστικού Κώδικα».

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε στην ψήφιση κατ' άρθρο και στο σύνολο του νομοσχεδίου, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν του Τμήματος την πρόταση για τη λήψη απόφασής μας για ένα θέμα ιδιαίτερης ανθρωπιστικής διάστασης και σημασίας.

Όπως γνωρίζετε, με την από 9 Σεπτεμβρίου 2010 ομόφωνη, απόφαση του Τμήματος Εργασιών της, η Βουλή των Ελλήνων αποφάσισε την οικονομική ενίσχυση κατ' έτος εν είδει υιοθεσίας των ανηλίκων τέκνων δύο ηρωικών στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που έχασαν πρόσφατα τη ζωή τους εν ώρα καθήκοντος κατά την πτώση δύο αεροσκαφών και ενός ελικοπτέρου μέσα

στη χρονιά που διανύουμε.

Μετά όμως απ' αυτήν την ομόφωνη απόφασή μας σύμφωνα με την πρόταση που είχα κάνει στη Διάσκεψη των Προέδρων - και ομοφώνως η Διάσκεψη είχε αποφασίσει τότε και μετά πήραμε την απόφαση στο Τμήμα- διαπίστωση ότι ο κατάλογος των ιπταμένων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που έχασαν τη ζωή τους σε αεροπορικά δυστυχήματα την ώρα που εκτελούσαν το καθήκον τους υπερασπιζόμενοι την εδαφική ακεραιότητα και την ανεξαρτησία της χώρας μας είναι πολύ πιο μακρύς και υπάρχουν και άλλα παιδιά που έμειναν ορφανά τα προηγούμενα χρόνια. Με τη διαπίστωση αυτή και ύστερα από συνεργασία που είχαμε με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, εντοπίσαμε όλες αυτές τις περιπτώσεις όπου έμειναν ορφανά ανήλικα παιδιά.

Την περασμένη Πέμπτη, δηλαδή στις 23 Σεπτεμβρίου, εισηγήθηκα στη Διάσκεψη των Προέδρων να επεκτείνουμε την πρόνοιά μας αυτή και στα ανήλικα τέκνα όλων των ιπταμένων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, που με τραγικό τρόπο έχασαν τη ζωή τους εν ώρα καθήκοντος, δηλαδή εν πτήση, από τα γεγονότα των Ιμίων του 1996 και εντεύθεν.

Η συμβολική αυτή υιοθεσία των παιδιών αυτών από τη Βουλή πιστεύω -και σε αυτό είμαι σίγουρος ότι συμφωνούν όλοι- ότι αποτελεί έναν ελάχιστο φόρο τιμής σε αυτούς που με θάρρος, αυταπάρνηση και αφοσίωση στο καθήκον έχασαν τη ζωή τους υπηρετώντας τη χώρα, σε αυτούς που με αποφασιστικότητα και ηρωισμό έπεσαν για χάρη της πατρίδας, αφήνοντας πίσω τους όχι μόνο συζύγους, αλλά σε πολλές περιπτώσεις και ανήλικα τέκνα.

Η Διάσκεψη των Προέδρων την περασμένη Πέμπτη ενέκρινε ομόφωνα την εισήγησή μου αυτή. Πιο συγκεκριμένα:

Από το συμβάν στα Ίμια το 1996 έχασε τη ζωή του ο αντιπλοίαρχος του Πολεμικού Ναυτικού Χριστόδουλος Καραθανάσης πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, σήμερα δεκαέξι ετών το αγόρι του. Στο ίδιο ατύχημα θυμίζω ότι έχασαν τη ζωή τους ο αντιπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος και ο σημαιοφόρος Έκτορας Γιαλοφός. Δεν είχαν παιδιά.

Στις 15 Ιουλίου του 2000 κατά την επιχείρηση κατάσβεσης πυρκαγιάς στην περιοχή Λαύκος Πηλίου έχασαν τη ζωή τους από την πτώση αεροσκάφους ο επισημναγός Ιωάννης Μυλωνάς πατέρας ενός νέου, σήμερα είκοσι δύο ετών, φοιτητή, καθώς και ο ανθυποσημναγός Ιωάννης Καρασάββας.

Στις 17 Μαΐου του 2001 έχασε τη ζωή του την ώρα του καθήκοντος -πτώση με αλεξίπτωτο- ο υπαξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού Γεώργιος Αναγνωστάκης πατέρας δύο ανήλικων τέκνων, ενός αγοριού που είναι σήμερα δεκαέξι ετών κι ενός κοριτσιού που είναι σήμερα δεκαεσσάρων ετών.

Στις 29 Μαΐου του 2001 έχασε τη ζωή του από την πτώση ελικοπτέρου σε άσκηση της Αεροπορίας Στρατού στα ανοικτά της Σκύρου ο υπολοχαγός Σωτήριος Τσερκεζόπουλος, αφήνοντας πίσω δύο ανήλικα τέκνα, ένα αγόρι δώδεκα ετών σήμερα κι ένα κορίτσι εννέα ετών.

Στις 15 Ιουνίου του 2004 σε πτώση αεροσκάφους στον Παρνασσό έχασαν τη ζωή τους ο επισημναγός Κωνσταντίνος Καραθάνος, πατέρας δύο ανήλικων τέκνων, ενός αγοριού δεκαέξι ετών σήμερα και μιας κόρης έντεκα ετών και ο υποσημναγός Μανώλης Σεβαστάκης.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2004 έχασαν τη ζωή τους από πτώση ελικοπτέρου στη Σιθωνία Χαλκιδικής ο αντισυνταγματάρχης Δημήτριος Παπασπύρου, πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, μιας κόρης που είναι σήμερα δεκαεσσάρων ετών, ο ταγματάρχης Παναγιώτης Παπαναστασίου, πατέρας ενός ανήλικου αγοριού που είναι σήμερα εννέα ετών, καθώς και ο ανθυπασιπιστής Στέργιος Ράπτης, ο αρχιλοχίας Παντελεήμων Χατζηβαγγέλης και ο επιλοχίας Παναγιώτης Γονεγός.

Στις 14 Οκτωβρίου 2004 από την πτώση δύο μαχητικών αεροσκαφών της Πολεμικής Αεροπορίας στο Πήλιο έχασαν τη ζωή τους ο επισημναγός Ιωάννης Κομματάς, πατέρας δύο ανήλικων τέκνων, ενός αγοριού έντεκα ετών κι ενός κοριτσιού έξι ετών σήμερα, ο σημαγός Αθανάσιος Σιούτας, πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, μιας κόρης δώδεκα ετών σήμερα, καθώς και οι εκπαιδευόμενοι Γεώργιος Αντωνόπουλος και Γεώργιος Λυκούδης.

Στις 20 Φεβρουαρίου του 2006 κατά την πτώση ελικοπτέρου στο Νομό Πέλλας έχασαν τη ζωή τους ο λοχαγός Χρήστος Καρυπίδης, πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, ενός αγοριού εννέα ετών σήμερα, ο ανθυπασιπιστής Ηλίας Καραμπάς, πατέρας δύο ανήλικων τέκνων, ενός αγοριού δέκα ετών κι ενός κοριτσιού επτά ετών σήμερα, ο αρχιλοχίας Αδάμ Αδαμόπουλος, πατέρας δύο ανήλικων αγοριών, δεκαπέντε και δεκαεσσάρων ετών σήμερα και ο επιλοχίας Κωνσταντίνος Φωτιάδης, πατέρας τριών ανήλικων κοριτσιών, δώδεκα, δέκα και οκτώ ετών σήμερα.

Στις 14 Απριλίου 2006 κατά τη συντριβή αεροσκάφους στη λίμνη Παραλίμνη κοντά στην Τανάγρα έχασε τη ζωή του ο σημαγός Παντελής Γκελής της Πολεμικής Αεροπορίας, πατέρας δύο ανήλικων τέκνων, δύο κοριτσιών δεκατριών και εννέα ετών σήμερα.

Στις 23 Ιουλίου του 2007 σε πτώση αεροσκάφους στη Νότια Εύβοια έχασαν τη ζωή τους ο σημαγός Δημήτριος Στοϊλίδης, πατέρας δύο τέκνων, δίδυμων αγοριών και ο υποσημναγός Ιωάννης Χατζούδης.

Στις 5 Δεκεμβρίου 2007 σε πτώση αεροσκάφους στην περιοχή Ψαθούρας στο Άγιο Όρος έχασε τη ζωή του ο σημαγός Αθανάσιος Μπατσαράς, πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, ενός αγοριού δύο ετών σήμερα.

Στις 18 Μαρτίου 2008 σε συντριβή ελικοπτέρου στην περιοχή Άγιος Βασίλειος Θεσσαλονίκης έχασαν τη ζωή τους ο ανθυπασιπιστής Ευστάθιος Καρδόπουλος πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, ενός αγοριού τριών ετών σήμερα και ο επιλοχίας Αθανάσιος Κατσιάς, καθώς και ο επιλοχίας Ευάγγελος Καστανίδης.

Τέλος, στις 5 Απριλίου 2008 κατά τη συντριβή ελικοπτέρου βορειοδυτικά της Κύμης έχασαν τη ζωή τους ο ταγματάρχης Δημήτριος Σκούρας πατέρας δύο ανήλικων τέκνων, δύο αγοριών επτά και πέντε ετών σήμερα και ο λοχαγός Αθανάσιος Κακαμπάκος πατέρας ενός ανήλικου τέκνου, ενός κοριτσιού επτά ετών σήμερα.

Όπως είπα, αυτό που πρότεινα και ομόφωνα έκανε δεκτό η Διάσκεψη των Προέδρων την περασμένη Πέμπτη, είναι η Βουλή να καταβάλλει κάθε χρόνο, όπως ακριβώς γίνεται και στις προηγούμενες ανάλογες περιπτώσεις που αποφασίσαμε, ένα ποσό για τα ανήλικα τέκνα μέχρι την ενηλικίωσή τους κι αν σπουδάζουν, μέχρι τη συμπλήρωση του εικοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους. Το ποσό που κατ' έτος πρότεινα κι έγινε δεκτό ομοφώνως, ανέρχεται στις 10.000 ευρώ για το ένα τέκνο, στις 18.000 ευρώ για τα δύο τέκνα, στις 21.000 ευρώ για τα τρία τέκνα και στις 25.000 ευρώ ετησίως για τα τέσσερα τέκνα. Τα ποσά αυτά, αν παραστεί ανάγκη, θα μπορούν να αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με απόφαση του Προέδρου της Βουλής.

Όπως είπα και στην αρχή, θεωρώ ότι είναι ένας ελάχιστος φόρος τιμής στη μνήμη αυτών των παλικαριών και στήριξης, εκ μέρους της Βουλής αυτή η υιοθεσία, ένα μικρό βάλαμο, θα έλεγα, στην οδύνη των οικογενειών και στη δυνατότητα τα ορφανά παιδιά να έχουν μία βοήθεια εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων έως ότου ενηλικιωθούν ή έως ότου ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, εφόσον σπουδάζουν.

Θέτω, λοιπόν, υπ' όψιν σας το σχέδιο της απόφασης.

Ερωτώ το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το σχέδιο αυτής της απόφασης;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το σχέδιο αυτής της απόφασης έγινε δεκτό ομοφώνως.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κυρία Πιπιλή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Επειδή αυτή η βοήθεια της Βουλής είναι πολύ σημαντική μεν, αλλά μικρή ουσιαστικά για την οικογένεια, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας -αυτό ήθελα να ρωτήσω- από την πλευρά του προβλέπει κάτι πιο ουσιαστικό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Υπάρχουν οι πάγιες ρυθμίσεις που προβλέπονται σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Και για τους αστυνομικούς να ενδιαφερόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και για τους αστυνομικούς κ.λπ..

Εδώ είναι η στήριξη για τους λόγους που είχα αναφέρει και την άλλη φορά, επειδή οι ιπτάμενοι και της Πολεμικής Αεροπορίας και της Πυροσβεστικής και της Αεροπορίας Στρατού καθημερινά θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους.

Και όπως μας θύμισε συνάδελφος που έχει υπηρετήσει στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, είναι δυστυχώς σημαντικό το ποσοστό αυτών των απωλειών. Ευχόμαστε να μην ξανασυμβούν ατυχήματα, δυστυχήματα, να μην έχουμε άλλες πτώσεις, να μην έχουμε άλλες απώλειες ανθρώπινων ζωών. Το ευχόμαστε όλοι

μας!

Εκτιμώ, όμως, ότι τα παιδιά, με αυτόν τον τρόπο, θα έχουν έστω την επιπλέον στήριξη, τη στήριξη αυτήν στην οποία αναφέρθηκα νωρίτερα, εν είδει υιοθεσίας από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Η απόφαση αυτή βέβαια, την οποία εξέθεσα ενώπιόν σας, θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά.

(Η προαναφερθείσα απόφαση έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (L 335)».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (L 335)» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (L 335)» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (L 335)» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (L 335)»

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διαφορές που αναφέρονται κατά τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον η σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των Οδηγιών 2004/17/ΕΚ (L 134) και 2004/18/ΕΚ (L 134) ή στις διατάξεις, με τις οποίες οι εν λόγω Οδηγίες μεταφέρονται στην εσωτερική έννομη τάξη.

2. Στον παρόντα νόμο υπάγονται και οι διαφορές που προκύπτουν από τις διαδικασίες ανάθεσης συμφωνιών-πλαίσιων, συμβάσεων παραχώρησης δημοσίων έργων και δυναμικών συστημάτων αγορών.

Άρθρο 2 **Είδη δικαστικής προστασίας**

Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, δικαιούται να ζητήσει, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στα επόμενα άρθρα, προσωρινή δικαστική προστασία, ακύρωση της παράνομης πράξης της αναθέτουσας αρχής ή της υπογραφείσας σύμβασης και επιδίκαση αποζημίωσης.

Άρθρο 3 **Αρμόδιο δικαστήριο**

1. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση όλων των διαφορών του νόμου αυτού είναι το Διοικητικό Εφετείο της έδρας της αναθέτουσας αρχής, με τριμελή σύνθεση, το οποίο αποφαινεται αμετακλήτως. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος νόμου, για την εκδίκαση των διαφορών αυτών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α').

2. Αιτήσεις προσωρινής προστασίας του νόμου αυτού εκδικάζονται από τον Πρόεδρο Εφετών του οικείου Διοικητικού Εφετείου ή από τον Εφέτη που αυτός ορίζει. Σε περίπτωση ιδιαίτερης σπουδαιότητας της υπόθεσης, ο ανώτερω Πρόεδρος ή Εφέτης μπορεί να εισάγουν την αίτηση σε τριμελές συμβούλιο του δικαστηρίου, στο οποίο προεδρεύει ο Πρόεδρος Εφετών και μετέχει ο Εφέτης Εισηγητής.

3. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων των δύο προηγούμενων παραγράφων, διαφορές του νόμου αυτού που αφορούν συμβάσεις παραχώρησης δημοσίων έργων ή υπηρεσιών, συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2004/17/ΕΚ ή συμβάσεις με προϋπολογισμό μεγαλύτερο των δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) ευρώ, περιλαμβανομένου του ΦΠΑ, εκδικάζονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

4. Οι διαφορές του άρθρου 9 εξακολουθούν να εκδικάζονται από τα δικαστήρια που είναι αρμόδια κατά τις γενικές διατάξεις.

Άρθρο 4 **Προδικαστική προσφυγή**

1. Πριν υποβάλει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ο ενδιαφερόμενος οφείλει, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την έλαβε πλήρη γνώση της παράνομης πράξης ή παράλειψης, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, προσδιορίζοντας ειδικώς τις νομικές και πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά του. Ως πλήρης νοείται η γνώση της πράξης που βλάπτει τα συμφέροντά του και της αιτιολογίας της. Η πράξη, καθώς και κάθε στοιχείο της αιτιολογίας της, μπορεί να αποστέλλεται στον ενδιαφερόμενο με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό μέσο. Ειδικώς η απόφαση ανάθεσης της σύμβασης περιλαμβάνει τα στοιχεία της παρ. 2 του άρθρου 40 του π.δ. 59/2007 (ΦΕΚ 63 Α') ή, κατά περίπτωση, της παρ. 2 του άρθρου 35 του π.δ. 60/2007 (ΦΕΚ 64 Α') και αναφέρει τις προθεσμίες αναστολής σύναψης της σύμβασης, όπως προκύπτουν από την παρ. 2 του άρθρου 5 του παρόντος.

2. Η προδικαστική προσφυγή κοινοποιείται με φροντίδα του προσφεύγοντος στον εκπρόσωπο ή τον αντίκλητο κάθε θιγόμενου από τυχόν ολική ή μερική παραδοχή της προδικαστικής προσφυγής. Η παράλειψη της κοινοποίησης αυτής δεν επάγεται απαράδεκτο της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων σε περίπτωση απόρριψης της προδικαστικής προσφυγής.

3. Δεν επιτρέπεται η άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά πράξης, η οποία δέχεται εν όλω ή εν μέρει προσφυγή άλλου προσώπου.

4. Η αναθέτουσα αρχή οφείλει να αποφανθεί αιτιολογημένα,

μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής και, αν την κρίνει βάσιμη, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, τεκμαίρεται η απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής. Η αναθέτουσα αρχή πάντως, δύναται να δεχθεί εν όλω ή εν μέρει την προδικαστική προσφυγή και μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας, έως την προτεραία της πρώτης ορισθείσας δικασίμου της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, στην περίπτωση δε αυτή καταργείται αντιστοίχως η δίκη επί της εν λόγω αίτησης. Η αρχή δύναται επίσης να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία για την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής, η οποία πρέπει να περιέλθει στο δικαστήριο το αργότερο έξι (6) ημέρες πριν από την, αρχική ή μετ' αναβολή, δικάσιμο της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Η καθυστερημένη περιέλευση του σχετικού εγγράφου δεν υποχρεώνει το δικαστήριο σε αναβολή.

5. Το δικαστήριο, σταθμίζοντας τις συντρέχουσες σε κάθε περίπτωση συνθήκες και εφόσον κρίνει ότι η παράλειψη αιτιολόγησης ή η καθυστερημένη αιτιολόγηση της απόρριψης της προδικαστικής προσφυγής καθιστά ιδιαίτερος δυσχερή την ουσιαστική παροχή έννομης προστασίας, μπορεί, με την απόφαση επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, να επιβάλλει αυτεπαγγέλτως χρηματική κύρωση στην αρχή. Το ποσό της κύρωσης αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από πεντακόσια (500) ευρώ ούτε μεγαλύτερο από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ και καταβάλλεται μία φορά για κάθε στάδιο του διαγωνισμού στον αιτούντα, του οποίου η αίτηση εκδικάζεται πρώτη.

6. Σε διαφορές διεπόμενες από τον παρόντα νόμο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας ή εσωτερικών κανονισμών που προβλέπουν την άσκηση διοικητικών προσφυγών κατά εκτελεστών πράξεων ή παραλείψεων της διαδικασίας διεξαγωγής δημόσιων διαγωνισμών.

Άρθρο 5 **Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων**

1. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατατίθεται στο αρμόδιο δικαστήριο μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από τη ρητή ή σιωπηρή απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής και δεν επιτρέπεται να περιέχει αιτιάσεις διαφορετικές από τις αιτιάσεις της προδικαστικής προσφυγής.

2. Η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, η άσκηση αυτής, καθώς και η προθεσμία και η άσκηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κωλύουν τη σύναψη της σύμβασης, εκτός εάν με την προσωρινή διαταγή ο αρμόδιος δικαστής αποφανθεί διαφορετικά. Εφόσον ασκηθεί αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών ειδοποιεί σχετικά την αναθέτουσα αρχή με κάθε πρόσφορο μέσο, όπως τα ηλεκτρονικά και τη τηλεομοιοτυπία, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την άσκηση της αιτήσεως. Κατά τα λοιπά, η άσκηση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων δεν κωλύει την πρόοδο της διαγωνιστικής διαδικασίας, εκτός αν ορίζεται άλλως με την προσωρινή διαταγή που εκδίδεται κατά την παράγραφο 4.

3. Ο αρμόδιος δικαστής ορίζει με πράξη του την ημέρα και ώρα εκδίκασης της αιτήσεως, καθώς και την προθεσμία κλήτευσης. Η ημερομηνία εκδίκασης δεν πρέπει να απέχει πέραν των τριάντα (30) ημερών από την κατάθεση της αιτήσεως, η δε προθεσμία κλήτευσης δεν μπορεί να είναι μικρότερη από δεκαπέντε (15) ημέρες. Αντίγραφο της αιτήσεως με κλήση κοινοποιείται με τη φροντίδα του αιτούντος προς την υπηρεσία που είναι αρμόδια για την παραλαβή των προσφορών, η οποία οφείλει να ενημερώνει σχετικά και την αναθέτουσα αρχή, εάν υπηρεσία και αρχή δεν συμπίπτουν, και προς κάθε τρίτο ενδιαφερόμενο του οποίου την κλήτευση θεωρεί αναγκαία ο δικαστής. Κάθε ενδιαφερόμενος, του οποίου επηρεάζονται τα συμφέροντα, δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση. Οι διάδικοι οφείλουν να προσκομίσουν κατά την εκδίκαση της υπόθεσης όλα τα κρίσιμα έγγραφα και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που έχουν στη διάθεσή τους.

4. Ο αρμόδιος δικαστής μπορεί, με την κατάθεση της αιτήσεως και μετά κλήση της αναθέτουσας αρχής προ τριών (3) ημερών, να εκδώσει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως, προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση και περιέχει τα

μέτρα, τα οποία πρέπει να ληφθούν ως την έκδοση της απόφασης. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται και η άρση της απαγόρευσης σύναψης της σύμβασης. Λόγο άρσης της απαγόρευσης αυτής συνιστά το προδήλως अपараδεδετο ή το προδήλως αβάσιμο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, περί του οποίου αρκεί απλή μνεία. Η προσωρινή διαταγή μπορεί να ανακληθεί είτε από το δικαστή που τη χορήγησε, ύστερα από αίτηση της αναθέτουσας αρχής και αφού κληθεί προς ακρόαση ο αιτών προ τριών (3) ημερών, είτε από το δικαστήριο που θα δικάσει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

5. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων γίνεται δεκτή, εφόσον πιθανολογείται σοβαρά η παράβαση κανόνα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του εσωτερικού δικαίου και η λήψη του μέτρου είναι αναγκαία για να αρθούν τα δυσμενή από την παράβαση αποτελέσματα ή να αποτραπεί η ζημία των συμφερόντων του αιτούντος. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί αν, από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και επιτακτικών λόγων γενικού δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την παραδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος. Η απόρριψη της αίτησης για οποιονδήποτε λόγο δεν θίγει άλλα δικαιώματα του αιτούντος.

6. Το δικαστήριο διατάζει τα κατάλληλα ασφαλιστικά μέτρα, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων. Διατάζει ιδίως την αναστολή ισχύος όρων της διακήρυξης, των τευχών δημοπράτησης και οποιουδήποτε άλλου εγγράφου σχετικού με τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, την αναστολή εκτέλεσης οποιασδήποτε πράξης της αναθέτουσας αρχής, την απαγόρευση νομικών ή υλικών ενεργειών, την εκτέλεση των απαραίτητων θετικών πράξεων, όπως η διατήρηση εγγράφων και άλλων στοιχείων, καθώς και την αναστολή σύναψης της σύμβασης. Η απόφαση επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων εκδίδεται μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την εκδίκαση της αίτησης.

7. Η άσκηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων δεν εξαρτάται από την προηγούμενη άσκηση του κύριου ένδικου βοηθήματος. Η προθεσμία άσκησης των ένδικων βοηθημάτων διακόπτεται με την κατάθεση της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και αρχίζει από την επίδοση της σχετικής απόφασης. Ο διάδικος που πέτυχε υπέρ αυτού τη λήψη ενός ασφαλιστικού μέτρου, οφείλει μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της απόφασης αυτής, να ασκήσει το κύριο ένδικο βοήθημα, διαφορετικά αίρεται αυτοδικαίως η ισχύς του ασφαλιστικού μέτρου. Η δικάσιμος για την εκδίκασή του δεν πρέπει να απέχει πέραν του τριμήνου από την κατάθεση του δικογράφου.

8. Εφόσον η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων γίνει δεκτή, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να συμμορφωθεί προς το διατακτικό ή και το εν γένει περιεχόμενο της απόφασης και να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει κατάλληλα τη διοικητική πράξη που προκάλεσε τη διαφορά ή, επί παράλειψης, να εκδώσει την οφειλόμενη ρητή πράξη. Στην περίπτωση αυτή, για το κύριο ένδικο βοήθημα που ασκήθηκε, εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 2 του άρθρου 32 του π.δ. 18/1989.

Άρθρο 6 Παράνομη υπογραφή σύμβασης

Η κατά παράβαση των διατάξεων των δύο προηγούμενων άρθρων υπογραφή της σύμβασης από την αναθέτουσα αρχή δεν αντιπάσεται στον ενδιαφερόμενο ούτε κωλύει την παροχή της προσήκουσας έννομης προστασίας.

Άρθρο 7 Ακύρωση πράξης ή παράλειψης

1. Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να ζητήσει την ακύρωση κάθε πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής που παραβιάζει κανόνα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εσωτερικού δικαίου σχετικού με τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης της σύμβασης. Ιδίως δικαιούται να ζητήσει την ακύρωση όρου που περιέχεται στη διακήρυξη, στα τεύχη δημοπράτησης ή σε άλλο έγγραφο σχετικό με τη διαδικασία του διαγωνισμού και αναφέρεται σε τεχνικές, οικονομικές και χρηματοδοτικές προδιαγραφές, καθώς και των πράξεων αποκλεισμού από τη συμμε-

τοχή στο διαγωνισμό, αξιολόγησης προσφορών και κατακύρωσης του αποτελέσματος του διαγωνισμού.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 5 και του επόμενου άρθρου, αν το δικαστήριο ακυρώσει πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής μετά τη σύναψη της σχετικής σύμβασης, η τελευταία δεν θίγεται, εκτός αν πριν από τη σύναψη αυτής είχε ανασταλεί η διαδικασία κατακύρωσης του διαγωνισμού με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων ή προσωρινή διαταγή. Στην περίπτωση αυτή, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να αξιώσει αποζημίωση σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 9.

3. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν άσκησε ή άσκησε ανεπιτυχώς την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και η σύμβαση υπογράφηκε και ολοκληρώθηκε η εκτέλεσή της πριν από τη συζήτηση του κύριου ένδικου βοηθήματος, εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 2 του άρθρου 32 του π.δ. 18/1989.

Άρθρο 8 Κήρυξη της σύμβασης ως άκυρης

1. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητας σύμβασης που υπογράφηκε, εφόσον ανατέθηκε χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αναστολής της σύναψης, κατ'εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 5 ή, σε περίπτωση σύναψης συμφωνίας - πλαίσιου και εφαρμογής δυναμικού συστήματος αγορών, όταν παραβιάζονται οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη δεύτερη περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 26 και τις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 27 του π.δ. 60/2007.

2. Η κήρυξη της σύμβασης ως άκυρης έχει ως αποτέλεσμα την αναδρομική ακυρότητά της και οι αξιώσεις των μερών διέπονται από τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Οι σχετικές διαφορές εκδικάζονται από το κατά τις γενικές διατάξεις αρμόδιο δικαστήριο. Αν ο ανάδοχος γνώριζε ή οφείλει να γνωρίζει την ακυρότητα της σύμβασης, δεν γεννάται έναντι της Διοίκησης αξίωσή του, κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, ή η εν λόγω αξίωσή του ικανοποιείται μόνο εν μέρει.

3. Το δικαστήριο εκτιμώντας τις περιστάσεις και, ιδίως, το στάδιο εκτέλεσης της σύμβασης, τη σοβαρότητα της παράβασης και τη συμπεριφορά της αναθέτουσας αρχής, μπορεί να κηρύξει την ακυρότητα μόνο του ανεκτέλεστου μέρους της σύμβασης ή να συντάξει τη διάρκειά της.

4. Εφόσον επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλουν τη διατήρηση των αποτελεσμάτων της σύμβασης, παρόλο που αυτή είχε συναφθεί κατά παράβαση της παραγράφου 1, μπορεί το δικαστήριο να μην την κηρύξει άκυρη. Δεν θεωρείται επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος η ύπαρξη οικονομικών συμφερόντων για τη διατήρηση των αποτελεσμάτων της σύμβασης, παρά μόνον αν η ακύρωσή της θα οδηγούσε σε δυσανάλογες συνέπειες. Σε κάθε περίπτωση, δεν αποτελεί τέτοιο λόγο η επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής με έξοδα λόγω καθυστέρησης στην εκτέλεση της σύμβασης, για τη διεξαγωγή νέας διαδικασίας ανάθεσης, για την αλλαγή του οικονομικού φορέα που εκτελεί τη σύμβαση ή για τις νομικές υποχρεώσεις που συνεπάγεται η ακύρωση της σύμβασης.

5. Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων παραγράφων το δικαστήριο, με την ίδια απόφαση, επιβάλει στην αναθέτουσα αρχή πρόστιμο, το ύψος του οποίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10% του χρηματικού αντικείμενου της σύμβασης. Το πρόστιμο περιέρχεται στον αιτούντα. Το δικαστήριο στις περιπτώσεις αυτές δεν δεσμεύεται από τα αιτήματα των διαδίκων, αλλά εκτιμά ελεύθερως τις συνθήκες.

6. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών, από την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης κατά την παρ. 4 του άρθρου 29 και τα άρθρα 30 και 31 του π.δ. 60/2007, εφόσον στη δημοσίευση περιλαμβάνεται αιτιολογία για τη σύναψη της σύμβασης χωρίς δημοσίευση προκήρυξης ή από την επομένη της ενημέρωσης των ενδιαφερομένων με άλλον τρόπο. Στην ενημέρωση αυτή πρέπει να εκτίθενται οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρ. 2 του άρθρου 40 του π.δ. 59/2007 και της παρ. 2 του άρθρου 35 του π.δ. 60/2007. Η προσφυγή δεν

μπορεί σε καμία περίπτωση να ασκηθεί μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την επομένη της σύναψης της σύμβασης. Εφόσον η σύμβαση υπάγεται στις διατάξεις του π.δ. 59/2007, οι προθεσμίες του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής αρχίζουν από την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης κατά την παρ. 5 του άρθρου 15 και τα άρθρα 33 και 35. Στην ενημέρωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να εκτίθενται οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρ. 2 του άρθρου 40 του π.δ. 59/2007.

7. Η διαδικασία προσφυγής της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται, αν η αναθέτουσα αρχή δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκήρυξη, σύμφωνα με το άρθρο 31 του π.δ. 60/2007 ή την παρ. 8 του άρθρου 33 του π.δ. 59/2007, κατά περίπτωση, με την οποία γνωστοποιεί την πρόθεσή της να αναθέσει τη σύμβαση και εφάρμοσε δεκαήμερη τουλάχιστον προθεσμία αναστολής της σύναψης, από την επομένη της δημοσίευσης της προκήρυξης, εφόσον η προκήρυξη αυτή συντάχθηκε σύμφωνα με το παράρτημα XIV του Κανονισμού 1564/2005 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό 1150/2009 της ίδιας Επιτροπής, όπως εκάστοτε ισχύει. Επίσης, δεν επιτρέπεται προσφυγή σε περίπτωση σύναψης συμφωνίας πλαισίου και εφαρμογής δυναμικού συστήματος αγορών, όταν παραβιάζονται οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη δεύτερη περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 26 και τις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 27 του π.δ. 60/2007, αν η αναθέτουσα αρχή έχει αποστείλει την απόφαση ανάθεσης μαζί με συνοπτική έκθεση των λόγων της παρ. 2 του άρθρου 35 του π.δ. 60/2007 στους ενδιαφερόμενους προσφέροντες, αναφέροντας τις προθεσμίες αναστολής της σύμβασης και εφαρμόσει δεκαήμερη τουλάχιστον προθεσμία αναστολής της σύναψης, από την επομένη της αποδεδειγμένης παραλαβής της απόφασης από τους ενδιαφερόμενους προσφέροντες.

8. Στις υποθέσεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλογικά οι ρυθμίσεις του άρθρου 5. Η προθεσμία και η κατάθεση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Η διαδικασία προσωρινής διαταγής εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή της περαιτέρω εκτέλεσης της σύμβασης.

Άρθρο 9 Αξίωση αποζημίωσης

1. Ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος αποκλείστηκε από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό ή την ανάθεση σύμβασης του νόμου αυτού, κατά παράβαση κανόνα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του εσωτερικού δικαίου, δικαιούται να αξιώσει από την αναθέτουσα αρχή αποζημίωση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 197 και 198 Α.Κ.. Αν ο ενδιαφερόμενος αποδείξει ότι θα του ανετίθετο η σύμβαση, αν δεν είχε εμφολοχωρήσει η παράβαση, τότε δικαιούται αποζημίωση κατά τις γενικές διατάξεις. Κάθε διάταξη που αποκλείει ή περιορίζει την αξίωση αυτή δεν εφαρμόζεται.

2. Για την επιδίκαση της αποζημίωσης απαιτείται η προηγούμενη ακύρωση της παράνομης πράξης ή παράλειψης από το αρμόδιο δικαστήριο. Η προϋπόθεση αυτή δεν απαιτείται στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 7 και των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 8 του παρόντος ή όταν, εν γένει, δεν καθίσταται εφικτή η δικαστική κήρυξη της ακυρότητας για λόγους μη συνδεόμενους με παραλείψεις του ενδιαφερομένου.

Άρθρο 10 Συνεργασία των ελληνικών αρχών με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

1. Όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θεωρώντας ότι έχει διαπραχθεί σοβαρή παράβαση των διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες ρυθμίζουν τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων του νόμου αυτού, ζητεί την άρση αυτής, η υπηρεσία του αρμόδιου Υπουργείου που παρέλαβε τη γνωστοποίηση διαβιβάζει μέσα σε είκοσι μία (21) ημέρες στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή

τα ακόλουθα στοιχεία:

α) βεβαίωση ότι η παράβαση διορθώθηκε ή
β) αιτιολογημένη απάντηση με την οποία εξηγεί για ποιο λόγο δεν έγινε καμία διορθωτική ενέργεια, ή

γ) γνωστοποίηση ότι η διαδικασία σύναψης της υπόψη σύμβασης έχει ανασταλεί είτε με πρωτοβουλία της αναθέτουσας αρχής είτε ύστερα από αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5.

2. Η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που θα της ζητηθεί από την υπηρεσία του Υπουργείου που είναι αρμόδια να παράσχει τις πληροφορίες της προηγούμενης παραγράφου να αποστείλει σε αυτή κάθε σχετικό με την πιθανολογούμενη παράβαση στοιχείο.

3. Αν σύμφωνα με την παράγραφο 1β γνωστοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι δεν έγινε καμία διορθωτική ενέργεια λόγω εκκρεμούς δικαστικής προσφυγής, η υπηρεσία του αρμόδιου Υπουργείου ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το αποτέλεσμα της δίκης, όταν αυτό γίνει γνωστό.

4. Αν σύμφωνα με την παράγραφο 1γ γνωστοποιηθεί ότι έχει χορηγηθεί αναστολή, η υπηρεσία του αρμόδιου Υπουργείου γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την ανάκληση της αναστολής ή την έναρξη νέας διαδικασίας σύναψης σύμβασης που συνδέεται στο σύνολό της ή κατά ένα μέρος με την προηγούμενη διαδικασία. Η νέα αυτή γνωστοποίηση πρέπει να βεβαιώνει ότι η πιθανολογούμενη παράβαση έχει διορθωθεί ή να περιέχει αιτιολογημένη απάντηση και να εξηγεί για ποιο λόγο δεν έγινε καμία διορθωτική ενέργεια.

5. Οι υπηρεσίες των αρμόδιων Υπουργείων διαβιβάζουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την 1η Μαΐου κάθε έτους πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τα ένδικα βοηθήματα παροχής δικαστικής προστασίας κατά τον παρόντα νόμο. Οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να διαβιβάζουν στο αρμόδιο Υπουργείο τα απαιτούμενα για την ενημέρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στοιχεία, τα οποία καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεννόηση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή για τις συμβάσεις του Δημοσίου.

6. Ως αρμόδιο Υπουργείο, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, νοείται το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για τις συμβάσεις δημοσίων έργων, το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για τις συμβάσεις κρατικών προμηθειών και το Υπουργείο Οικονομικών για τις συμβάσεις υπηρεσιών. Με απόφαση των παραπάνω Υπουργών, μπορεί να ανατίθεται η κατά το παρόν άρθρο αρμοδιότητα συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και για τους τρεις τομείς σε μία υπάρχουσα ή συνιστώμενη αρχή.

Άρθρο 11 Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις για τη δικαιοδοσία και την καθ' ύλην αρμοδιότητα των δικαστηρίων αρχίζουν να εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2011.

2. Οι διατάξεις του παρόντος διέπουν τις διαφορές που αναφύονται από πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες εκδίδονται ή συντελούνται μετά την έναρξη ισχύος του.

Άρθρο 12 Καταργούμενες διατάξεις

Με την επιφύλαξη των άρθρων 11 και 13, από τη θέση σε ισχύ του παρόντος καταργούνται:

- α) ο ν. 2522/1997 (ΦΕΚ 178 Α') και
- β) ο ν. 2854/2000 (ΦΕΚ 243 Α'), με εξαίρεση το άρθρο 6.

Άρθρο 13 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός και αν προβλέπεται διαφορετικά σε άλλες διατάξεις του".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς τη ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη

συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 12:11' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου 2010 και ώρα 9:30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

